

- ★ Nařízení Rady (ES) č. 172/2005 ze dne 18. ledna 2005 o uzavření Dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004 stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor 1
- ★ Nařízení Rady (ES) č. 173/2005 ze dne 24. ledna 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 1260/1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech s ohledem na prodloužení trvání programu PEACE a poskytnutí nových položek závazků 3
- ★ Nařízení Rady (ES) č. 174/2005 ze dne 31. ledna 2005 o zavedení omezení pro poskytování pomoci související s vojenskou činností Pobřeží slonoviny 5
- Nařízení Komise (ES) č. 175/2005 ze dne 1. února 2005 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny 16
- Nařízení Komise (ES) č. 176/2005 ze dne 1. února 2005, kterým se stanoví ceny producentů ve Společenství a dovozní ceny pro karafiáty a růže s ohledem na provádění režimu pro dovoz některých květin pocházejících z Izraele, Jordánska, Kypru, Maroka a západního břehu Jordánu a pásma Gazy 18

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

Rada

2005/76/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 22. listopadu 2004 o podpisu jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění Dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004 stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor 20
- Dohoda ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004 stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor 22

Komise

2005/77/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2004 o režimu podpory zavedeném Spojeným královstvím ve prospěch oprávněných společností Gibraltarů (oznámeno pod číslem K(2004) 928) ⁽¹⁾ ...** 24

2005/78/ES, Euratom:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 1. února 2005, kterým se mění rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom** 39

2005/79/ES:

- ★ **Rozhodnutí Smíšeného výboru ES a Švýcarska č. 1/2005 ze dne 1. února 2005, kterým se nahrazuje tabulka III a IV b) protokolu č. 2** 42

Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii

- ★ **Společný postoj Rady 2005/80/SZBP ze dne 31. ledna 2005, kterým se prodlužuje a mění společný postoj 2004/133/SZBP o omezujících opatřeních vůči extremistům z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie** 45
- ★ **Rozhodnutí Rady 2005/81/SZBP ze dne 31. ledna 2005 o prodloužení mandátu vedoucího/policejního komisaře Policejní mise Evropské unie (EUPM) v Bosně a Hercegovině** 48
- ★ **Společný postoj Rady 2005/82/SZBP ze dne 31. ledna 2005, kterým se zrušují společné postoje 2002/401/SZBP k Nigérii, 2002/495/SZBP o Angole, 2002/830/SZBP ke Rwandě a 2003/319/SZBP o Lusacké dohodě o příměří a mírovém procesu v Konžské demokratické republice** 49
- ★ **Rozhodnutí Rady 2005/83/SZBP ze dne 31. ledna 2005, kterým se provádí společný postoj 2004/293/SZBP, kterým se obnovují opatření na podporu účinného provádění mandátu Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY)** 50

Tiskové opravy

Oprava nařízení Komise (ES) č. 103/2005 ze dne 21. ledna 2005 o zahájení stálého nabídkového řízení pro opětovný prodej neloupané rýže ze zásob řecké intervenční agentury na vnitřním trhu (Úř. věst. L 20 ze dne 22.1.2005) 57

Oprava nařízení Komise (ES) č. 165/2005 ze dne 31. ledna 2005, kterým se stanoví dovozní clo v odvětví obilovin použitelné od 1. února 2005 (Úř. věst. L 28 ze dne 1.2.2005) 57

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 172/2005

ze dne 18. ledna 2005

o uzavření Dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004 stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 ve spojení s čl. 300 odst. 2 a odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

Dohoda ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004 stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor, se schvaluje jménem Společenství.

s ohledem na návrh Komise,

Znění dohody ve formě výměny dopisů se připojuje k tomuto nařízení (*).

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

Článek 2

vzhledem k těmto důvodům:

Rybolovná práva stanovená v protokolu se rozdělují mezi členské státy takto:

(1) V souladu s Dohodou mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor ⁽²⁾ mají smluvní strany před uplynutím doby platnosti protokolu k dohodě zahájit jednání s cílem určit vzájemnou dohodou obsah protokolu pro následující období a případně jakékoli nezbytné změny nebo doplňky k příloze.

a) plavidla lovící tuňáka vlečnou sítí:

Španělsko: 18 plavidel

Francie: 21 plavidel

Itálie: 1 plavidlo

b) plavidla lovící na dlouhý vlasec s návazci:

Španělsko: 20 plavidel

Portugalsko: 5 plavidel

(2) Obě smluvní strany se dohodly na prodloužení platnosti stávajícího protokolu, který byl schválen nařízením Rady (ES) č. 1439/2001 ⁽³⁾ na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004, dohodou ve formě výměny dopisů, dokud nebudou dokončena jednání o změnách protokolu.

Jestliže žádosti o licence těchto členských států nevyčerpají rybolovná práva stanovená protokolem, může vzít Komise v úvahu žádosti o licence ostatních členských států.

Článek 3

(3) Je v zájmu Společenství schválit toto prodloužení.

Členské státy, jejichž plavidla provádějí rybolov podle tohoto protokolu, oznámí Komisi množství odlovů z jednotlivých populací v rybolovné oblasti Komor v souladu s nařízením Komise (ES) č. 500/2001 ze dne 14. března 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 2847/93, pokud jde o kontrolu úlovků rybářských plavidel Společenství ve vodách třetích zemí a na volném moři ⁽⁴⁾.

(4) Měl by být potvrzen způsob rozdělení rybolovných práv mezi členské státy podle prodlouženého protokolu,

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 16. prosince 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 137, 2.6.1988, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 193, 17.7.2001, s. 1.

^(*) Viz s. 22 tohoto Úředního věstníku.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 73, 15.3.2001, s. 8.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. ledna 2005.

Za Radu
předseda
J.-C. JUNKER

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 173/2005

ze dne 24. ledna 2005,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1260/1999 o obecných ustanoveních o strukturálních фондах s ohledem na prodloužení trvání programu PEACE a poskytnutí nových položek závazků

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 161 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních фондах ⁽³⁾ se na počáteční čtyřleté období 2000 až 2004 v rámci cíle 1 zřídil program pro podporu mírového procesu v Severním Irsku (PEACE) ve prospěch Severního Irsku a příhraničních oblastí Irsku.
- (2) Evropská rada na zasedání v Bruselu ve dnech 17. a 18. června 2004 vyzvala Komisi, aby posoudila, zda lze opatření na základě programu PEACE a Mezinárodního fondu pro Irsko sladit s opatřeními v rámci ostatních programů strukturálních fondů, které skončí v roce 2006, včetně finančních dopadů takového kroku.

(3) Upevnění mírového procesu v Severním Irsku, k němuž podstatným a ojedinělým způsobem přispěl i program PEACE, vyžaduje, aby pokračovala finanční podpora poskytovaná dotčeným regionům Společenstvím a aby byl program PEACE prodloužen o další dva roky.

(4) Nařízení (ES) č. 1260/1999 by tedy mělo být změněno, aby se prodloužilo provádění programu PEACE o dva roky, čímž by se shodoval s programovým obdobím v rámci strukturálních fondů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1260/1999 se mění takto:

1. V čl. 7 odst. 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„4. Pro podporu mírového procesu v Severním Irsku se na období let 2000 až 2006 v rámci cíle 1 zřizuje program PEACE ve prospěch Severního Irsku a příhraničních oblastí Irsku.“

2. Příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. ledna 2005.

Za Radu

F. BODEN

předseda

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 11. ledna 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 16. prosince 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1105/2003 (Úř. věst. L 158, 27.6.2003, s. 3).

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

STRUKTURÁLNÍ FONDY

Roční rozpis položek závazků na období 2000 až 2006

(podle čl. 7 odst. 1)

(miliony EUR, v cenách roku 1999)

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29 430	28 840	28 250	27 670	27 080	27 120	26 660“

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 174/2005**ze dne 31. ledna 2005****o zavedení omezení pro poskytování pomoci související s vojenskou činností Pobřeží slonoviny**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 60 a 301 této smlouvy,

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

s ohledem na společný postoj Rady 2004/852/SZBP ze dne 13. prosince 2004 týkající se omezujících opatření vůči Pobřeží slonoviny⁽¹⁾,

1. „technickou pomocí“ každá technická pomoc, která se týká oprav, vývoje, výroby, montáže, zkoušení, údržby nebo jiné technické služby a která může mít formu pokynů, poradenství, školení, předávání pracovních znalostí či dovedností nebo konzultací; technická pomoc zahrnuje též ústní formu pomoci;

s ohledem na návrh Komise,

2. „výborem pro sankce“ výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle odstavce 14 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1572 (2004).

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 2

Zakazuje se

(1) Rada bezpečnosti OSN v rezoluci 1572 (2004) ze dne 15. listopadu 2004 rozhodla, v souladu s kapitolou VII Charty Organizace spojených národů a vzhledem k obnově násilností v Pobřeží slonoviny a k opakovanému porušování dohody o příměří ze dne 3. května 2003, o zavedení některých omezujících opatření vůči Pobřeží slonoviny.

(2) Společný postoj 2004/852/SZBP stanoví zavedení opatření uvedených v rezoluci Rady bezpečnosti OSN 1572 (2004), včetně zákazu technické a finanční pomoci související s vojenskou činností.

(3) Toto opatření spadá do oblasti působnosti Smlouvy, a aby nebyla narušována hospodářská soutěž, je pro jeho provedení, pokud jde o Společenství, nezbytný právní předpis Společenství. Pro účely tohoto nařízení se za území Společenství považuje území členských států, na které se vztahuje Smlouva za podmínek v ní stanovených.

(4) Aby se zajistila účinnost opatření stanovených tímto nařízením, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem vyhlášení,

a) poskytovat, prodávat, dodávat nebo převádět technickou pomoc související s vojenskou činností přímo či nepřímo jakékoli osobě, subjektu nebo orgánu v Pobřeží slonoviny nebo pro použití v této zemi;

b) poskytovat finanční prostředky nebo finanční pomoc související s vojenskou činností, zejména včetně finančních podpor, půjček a pojištění vývozních úvěrů, pro jakýkoli prodej, dodávku, převod nebo vývoz zbraní a souvisejícího materiálu nebo na poskytnutí, prodej, dodávku nebo převod s tím související technické pomoci a jiných služeb přímo či nepřímo jakékoli osobě, subjektu nebo orgánu v Pobřeží slonoviny nebo pro použití v této zemi;

c) účastnit se vědomě a úmyslně činností, jejichž přímým nebo nepřímým účelem nebo důsledkem je podpora transakcí uvedených v písmenech a) a b).

Článek 3

Zakazuje se

a) prodávat, dodávat, převádět nebo vyvážet vybavení, které může být použito k vnitřní represii a které je uvedeno v příloze I, přímo či nepřímo jakékoli osobě, subjektu či orgánu v Pobřeží slonoviny nebo pro použití v této zemi, bez ohledu na to, zda pochází ze Společenství či nikoli;

(¹) Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 50.

- b) poskytovat, prodávat, dodávat nebo převádět technickou pomoc související s vybavením podle písmene a) přímo či nepřímo jakékoli osobě, subjektu či orgánu v Pobřeží slonoviny nebo pro použití v této zemi;
- c) poskytovat finanční prostředky nebo finanční pomoc související s vybavením podle písmene a) přímo či nepřímo jakékoli osobě, subjektu či orgánu v Pobřeží slonoviny nebo pro použití v této zemi;
- d) účastnit se vědomě a úmyslně činností, jejichž přímým nebo nepřímým účelem nebo důsledkem je podpora transakcí uvedených v písmenech a), b) nebo c).

Článek 4

1. Odchylně od článku 2 se zákazy v něm stanovené nevztahují na

- a) poskytování technické pomoci, finančních prostředků a finanční pomoci v souvislosti se zbraněmi a souvisejícím vojenským materiálem, pokud jsou tato pomoc nebo tyto služby určeny výhradně k podpoře nebo pro použití operace Organizace spojených národů v Pobřeží slonoviny a francouzských ozbrojených sil, jež jim pomáhají,
- b) poskytování technické pomoci související s nesmrtícím vojenským vybavením určeným výhradně pro humanitární nebo ochranné účely, včetně vybavení určeného pro operace na řešení krizí EU, OSN, Africké unie a Hospodářského společenství států západní Afriky (ECOWAS), pokud byla taková činnost předem schválena výborem pro sankce,
- c) poskytování finančních prostředků nebo finanční pomoci související s nesmrtícím vojenským vybavením určeným výhradně pro humanitární nebo ochranné účely, včetně vybavení určeného pro operace na řešení krizí EU, OSN, Africké unie a Hospodářského společenství států západní Afriky,
- d) poskytování technické pomoci v souvislosti se zbraněmi a souvisejícím vojenským materiálem určeným výhradně na podporu nebo pro použití v procesu restrukturalizace obranných a bezpečnostních složek v souladu s odst. 3 písm. f) Linas-Marcoussisské dohody, pokud byla tato činnost také předem schválena výborem pro sankce,
- e) poskytování finančních prostředků nebo finanční pomoci v souvislosti se zbraněmi a souvisejícím vojenským materiálem určeným výhradně na podporu nebo pro použití v procesu restrukturalizace obranných a bezpečnostních

složek v souladu s odst. 3 písm. f) Linas-Marcoussisské dohody,

- f) prodej nebo zásoby dočasně převáděné nebo vyvážené do Pobřeží slonoviny ozbrojeným silám státu, jež provádí akce v souladu s mezinárodním právem, aby byla výhradně a přímo umožněna evakuace jeho státních příslušníků a osob, jež jsou v jeho konzulární působnosti v Pobřeží slonoviny, pokud byla tato činnost také předem oznámena výboru pro sankce.

2. Povolení činností uvedených v odstavci 1, včetně případů, kdy je nutné schválení výborem pro sankce nebo oznámení výboru pro sankce, vydává příslušný orgán členského státu, ve kterém je poskytovatel služby usazen, nebo vyvážejícího členského státu; seznam těchto orgánů je uveden v příloze II.

3. Na činnosti, které již proběhly, se povolení nevydávají.

Článek 5

Články 2 a 3 se nevztahují na ochranné oděvy, včetně neprůstřelných vest a vojenských přileb, dočasně vyvážené do Pobřeží slonoviny pracovníky Organizace spojených národů, Evropské unie, Společenství nebo jeho členských států, zástupci sdělovacích prostředků a pracovníky humanitárních a rozvojových organizací a doprovodným personálem pouze pro jejich osobní potřebu.

Článek 6

Komise a členské státy se neprodleně navzájem informují o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení a předávají si všechny další důležité informace, které mají k dispozici v souvislosti s tímto nařízením, zejména informace o porušování předpisů, obtížích s vynucováním a rozhodnutích vnitrostátních soudů.

Článek 7

Komise je oprávněna měnit přílohu II na základě informací poskytnutých členskými státy.

Článek 8

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi tato pravidla neprodleně po vstupu tohoto nařízení v platnost a oznámí jí všechny následné změny.

Článek 9

Toto nařízení je použitelné

- a) na území Společenství, včetně jeho vzdušného prostoru,
- b) na palubě jakéhokoli letadla nebo plavidla v pravomoci členského státu,
- c) pro jakoukoli osobu pobývající na území Společenství nebo mimo ně, která je státním příslušníkem některého členského státu,

d) pro jakoukoli právnickou osobu, subjekt nebo orgán založené nebo zřízené podle právních předpisů členského státu,

e) pro jakoukoli právnickou osobu, subjekt nebo orgán podnikající v rámci Společenství.

Článek 10

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 31. ledna 2005.

Za Radu

J. ASSELBORN

předseda

PŘÍLOHA I

Seznam vybavení, které by mohlo být použito k vnitřní represí, podle článku 3

Níže uvedený seznam nezahrnuje předměty, které jsou zvlášť určené nebo přizpůsobené pro vojenské použití.

1. Neprůstřelné přilby, policejní přilby, ochranné štíty a neprůstřelné štíty a díly pro ně zvlášť určené.
2. Zařízení zvlášť určená pro snímání otisků prstů.
3. Elektrické světlomety.
4. Neprůstřelné stavební přístroje.
5. Lovecké nože.
6. Výrobní zařízení zvlášť určená k výrobě brokovnic.
7. Zařízení k ručnímu nabíjení střeliva.
8. Zařízení pro odposlouchávání zpráv.
9. Optické detektory pevných látek.
10. Hlavně se zesilovačem obrazu.
11. Teleskopické zbraňové zaměřovače.
12. Zbraně s hladkým vývrtem a pro ně určené střelivo, které nejsou zvlášť určeny pro vojenské využití, a pro ně zvlášť určené díly, s výjimkou
 - signálních pistolí;
 - vzduchových nebo nábojnicových střelných zbraní určených jako průmyslové nástroje nebo přístroje k omračování zvířat.
13. Simulátory výcviku v používání střelných zbraní a pro ně zvlášť určené nebo upravené díly a příslušenství.
14. Bomby a granáty, které nejsou zvlášť určeny pro vojenské využití, a pro ně zvlášť určené díly.
15. Neprůstřelné vesty, které neodpovídají vojenským normám nebo specifikacím, a pro ně zvlášť určené díly.
16. Užitková terénní vozidla s pohonem všech kol, která byla vyrobena s balistickou ochranou nebo jí vybavena, a tvarované obrnění pro tato vozidla.
17. Vodní děla a pro ně zvlášť určené nebo upravené díly.
18. Vozidla vybavená vodním dělem.
19. Vozidla zvlášť určená nebo upravená tak, aby elektrinou rozháněla útočící demonstranty, a díly zvlášť určené nebo upravené pro tento účel.
20. Akustická zařízení, která výrobce nebo dodavatel uvádí jako vhodná pro účel kontroly nepokojů, a pro ně zvlášť určené díly.
21. Okovy, řetězy, pouta a elektrické řemeny zvlášť určené pro znehybňování lidí s výjimkou pout, jejichž celkový maximální rozměr včetně řetězu nepřesahuje při zamčení 240 mm.

22. Přenosná zařízení určená nebo upravená pro účel kontroly nepokojů nebo sebeobrany, která využívají paralyzujících látek (například slzný plyn nebo dráždivý plyn), a pro ně zvlášť určené díly.
23. Přenosná zařízení určená nebo upravená pro účel kontroly nepokojů nebo sebeobrany, která využívají elektrického šoku (včetně elektrických obušků, elektrických štítů, ochromujících střelných zbraní a střelných zbraní s elektrickými šipkami (taserů)), a díly určené nebo upravené pro tento účel.
24. Elektronická zařízení, která mohou detekovat uschované výbušniny, a pro ně zvlášť určené díly s výjimkou televizních nebo rentgenových kontrolních zařízení.
25. Zařízení na elektronické rušení určené k zabránění detonacím způsobeným dálkovým radiovým ovládáním provizorních zařízení a pro ně zvlášť určené díly.
26. Zařízení zvlášť určená pro vyvolání explozí elektrickými nebo neelektrickými prostředky, včetně odpalovacích zařízení, rozbušek, roznětek a detonačních kabelů, a pro ně zvlášť určené díly s výjimkou zařízení nebo dílů zvlášť určených pro zvláštní komerční využití, které zahrnují uvedení v pohyb nebo provoz explozivními prostředky jiných zařízení, jejichž funkcí nevznikají exploze (např. hustilky airbagů v automobilech, bleskosvody spouštěčů hasicích zařízení).
27. Zařízení určená pro odstraňování výbušného zařízení s výjimkou
- ochranných krytů bomb;
 - kontejnerů určených pro předměty, o kterých je známo, že jsou improvizovanými výbušnými zařízeními, nebo o kterých existuje takové podezření.
28. Zařízení pro noční vidění a termovidění a hlavně se zesilovačem obrazu nebo čidla pevných látek pro ně určená.
29. Nálože s lineárním ničivým působením.
30. Tyto výbušniny a příbuzné látky:
- amatol,
 - nitrocelulóza (s obsahem dusíku větším než 12,5 %),
 - nitroglykol,
 - pentaerytritol tetranitrát (PETN),
 - pikrylchlorid,
 - trinitrofenylmethylnitramin (tetryl),
 - 2,4,6-trinitrotoluene (TNT)
31. Zvlášť určený software a technologie potřebné pro všechny uvedené položky.
-

PŘÍLOHA II

SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ UVEDENÝ V ČLÁNKU 4

BELGIE

Service public fédéral de l'économie, des PME, des classes moyennes et de l'énergie
Potentiel économique, E4, Service des licences
Avenue du Général Leman 60
B-1040 Bruxelles
Téléphone: (32-2) 206 58 16/27
Fax: (32-2) 230 83 22

Federale overheidsdienst Economie, KMO's, Middenstand en Economie
Economisch Potentieel, E4, Dienst vergunningen
Generaal Lemanstraat 60
B-1040 Brussel
Telefoon (32-2) 206 58 16/27
Fax: (32-2) 230 83 22

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Licenční správa
Na Františku 32
110 15 Praha 1
Tel. (420-2) 24 06 27 20
Fax (420-2) 24 22 18 11

Ministerstvo zahraničních věcí
Odbor Společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU
Loretánské nám. 5
118 00 Praha 1
Tel. (420) 2 2418 2987
Fax (420) 2 2418 4080

DÁNSKO

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Tlf. (45) 35 46 62 81
Fax (45) 35 46 62 03

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. (45) 33 92 00 00
Fax (45) 32 54 05 33

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
DK-1216 København K
Tlf. (45) 33 92 33 40
Fax (45) 33 93 35 10

NĚMECKO

V souvislosti s financováním a finanční pomocí:
Deutsche Bundesbank
Servicezentrum Finanzsanktionen
Postfach
D-80281 München
Tel.: (49) 89 28 89 38 00
Fax: (49) 89 35 01 63 38 00

Concerning technical assistance:
Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Frankfurter Straße 29—35
D-65760 Eschborn
Tel: (49) 61 96 908-0
Fax: (49) 61 96 908-800

ESTONSKO

Eesti Välisministeerium
Islandi väljak 1
15049 Tallinn
Tel: +372 6317 100
Fax: +372 6317 199

ŘECKO

Ministry of Economy and Finance
General Directorate for Policy Planning and Management
Address Kornaroy Str., 105 63 Athens
Tel.: +30 210 3286401-3
Fax.: +30 210 3286404

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
Γενική Δ/ση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Πολιτικής
Δ/ση: Κορνάρου 1, Τ.Κ. 101 80
Αθήνα - Ελλάδα
Τηλ. +30 210 3286401-3
Φαξ +30 210 3286404

ŠPANĚLSKO

Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel. (34) 913 49 38 60
Fax (34) 914 57 28 63

FRANCIE

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et des droits indirects
Cellule embargo — Bureau E2
Tél.: (33) 1 44 74 48 93
Télécopie: (33) 1 44 74 48 97

Direction générale du Trésor et de la politique économique
Service des affaires multilatérales et du développement
Sous-direction Politique commerciale et investissements
Service Investissements et propriété intellectuelle
139, rue du Bercy
75572 Paris Cedex 12
Tél.: (33) 1 44 87 72 85
Télécopie: (33) 1 53 18 96 55

Ministère des affaires étrangères
Direction générale des affaires politiques et de sécurité
Direction des Nations Unies et des organisations internationales
Sous-direction des affaires politiques
Tél.: (33) 1 43 17 59 68
Télécopie (33) 1 43 17 46 91
Service de la politique étrangère et de sécurité commune
Tél.: (33) 1 43 17 45 16
Télécopie: (33) 1 43 17 45 84

IRSKO

United Nations Section
Department of Foreign Affairs,
Iveagh House
79-80 Saint Stephen's Green
Dublin 2.
Telephone +353 1 478 0822
Fax +353 1 408 2165

Central Bank and Financial Services Authority of Ireland
Financial Markets Department
Dame Street
Dublin 2.
Telephone +353 1 671 6666
Fax +353 1 679 8882

ITÁLIE

Ministero degli Affari Esteri
Piazzale della Farnesina, I-00194 Roma
D.G.A.S. — Ufficio I
Tel. (39) 06 3691 7334
Fax (39) 06 3691 5446
U.A.M.A.
Tel. (39) 06 3691 3605
Fax (39) 06 3691 8815

KYPR

Ministry of Commerce, Industry and Tourism
6 Andrea Araouzou
1421 Nicosia
Tel: +357 22 86 71 00
Fax: +357 22 31 60 71

Central Bank of Cyprus
80 Kennedy Avenue
1076 Nicosia
Tel: +357 22 71 41 00
Fax: +357 22 37 81 53

Ministry of Finance (Department of Customs)
M. Karaoli
1096 Nicosia
Tel: +357 22 60 11 06
Fax: +357 22 60 27 41/47

LOTYŠSKO

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija
Brīvības iela 36
Rīga LV 1395
Tālr. nr.: (371) 7016 201
Fakss: (371) 7828 121

LITVA

Ministry of Foreign Affairs
Security Policy Department
J.Tumo-Vaizganto 2
2600 Vilnius
Tel.: +370 5 2362516
Fax: +370 5 2313090

LUCEMBURSKO

Ministère de l'économie et du commerce extérieur
Office des licences
B.P. 113
L-2011 Luxembourg
Tél: (352) 478 23 70
Fax: (352) 46 61 38
mail: office.licences@mae.etat.lu

Ministère des affaires étrangères et de l'immigration
Direction des affaires politiques
5, rue Notre-Dame
L-2240 Luxembourg
Tél: (352) 478 2421
Fax: (352) 22 19 89

MAĎARSKO

Ministry of Economic Affairs and Transport — Hungarian Licencing and Administrative Office
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Hungary
Postbox: 1537 Pf.: 345
Tel.: +36-1-336-7300

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium — Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Magyarország
Postafiók: 1537 Pf.: 345
Tel.: +36-1-336-7300

MALTA

Bord ta' Sorveljanza dwar is-Sanzjonijiet
Direttorat ta' l-Affarijiet Multilaterali
Ministeru ta' l-Affarijiet Barranin
Palazzo Parisio
Triq il-Merkanti
Valletta CMR 02
Tel: +356 21 24 28 53
Fax: +356 21 25 15 20

NIZOZEMSKO

Ministerie van Economische Zaken
De Belastingdienst/Douane Noord
Postbus 40200
8004 DE Zwolle

RAKOUSKO

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung C2/2 (Ausfuhrkontrolle)
Stubenring 1
A-1010 Wien
Tel.: (+43-1) 711 00-0
Fax: (+43-1) 711 00-8386

POLSKO

Koordinační orgán:

Ministry of Foreign Affairs
Department of Law and Treaties
Al. J. Ch. Szucha 23
00-580 Warsaw
Poland
Tel. (+48 22) 523 9427 or 9348
Fax (+48 22) 523 8329

Spolupracující orgány:

Ministry of Defence
Department of Defence Policy
Al. Niepodległości 218
00-911 Warsaw
Poland
Tel. (+48 22) 687 49 17
Fax (+48 22) 682 621 80

Ministry of Economy and Labour
Department of Export Control
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warsaw
Poland
Tel. (+48 22) 693 51 71
Fax (+48 22) 693 40 33

PORTUGALSKO

Ministério dos Negócios Estrangeiros
Direcção-Geral dos Assuntos Multilaterais
Largo do Rilvas
P-1350-179 Lisboa
Tel.: (351) 21 394 60 72
Fax: (351) 21 394 60 73

Ministério das Finanças
Direcção-Geral dos Assuntos Europeus e Relações Internacionais
Avenida Infante D. Henrique, n.º 1, C 2.º
P-1100 Lisboa
Tel.: (351) 21 882 32 32 40/47
Fax: (351) 21 882 32 49

SLOVINSKO

Ministry of Foreign Affairs
Prešernova 25
SI-1000 Ljubljana
Phone: 00386 1 4782000
Fax: 00386 1 4782341

Ministry of the Economy
Kotnikova 5
SI-1000 Ljubljana
Phone: 00386 1 4783311
Fax: 00386 1 4331031

Ministry of Defence
Kardeljeva pl. 25
SI-1000 Ljubljana
Phone 00386 1 4712211
Fax: 00386 1 4318164

SLOVENSKO

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
Tel.: 00421/2/4854 1111
Fax: 00421/2/4333 7827

Ministerstvo financií Slovenskej republiky
Štefanovičova 5
P. O. BOX 82
817 82 BRATISLAVA
Tel.: 00421/2/5958 1111
Fax: 00421/2/5249 8042

FINSKO

Ulkoasiainministeriö/Utrikesministeriet

PL/PB 176

FIN-00161 Helsinki/Helsingfors

P./Tfn (358-9) 16 00 5

Faksi/Fax (358-9) 16 05 57 07

Puolustusministeriö/Försvarsministeriet

Eteläinen Makasiinikatu 8 / Södra Magasinsgatan 8

FIN-00131 Helsinki/Helsingfors

PL/PB 31

P./Tfn (358-9) 16 08 81 28

Faksi/Fax (358-9) 16 08 81 11

ŠVÉDSKO

Inspektionen för strategiska produkter (ISP)

Box 70 252

107 22 Stockholm

Tfn (46-8) 406 31 00

Fax (46-8) 20 31 00

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Sanctions Licensing Unit

Export Control Organisation

Department of Trade and Industry

4 Abbey Orchard Street

London SW1P 2HT

Tel. (44) 20 7215 0594

Fax. (44) 20 7215 0593

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Commission of the European Communities

Directorate-General for External Relations

Directorate CFSP

Unit A.2: Legal and institutional matters for external relations — Sanctions

CHAR 12/163

B-1049 Bruxelles/Brussel

Tel. (32-2) 296 25 56

Fax (32-2) 296 75 63

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 175/2005**ze dne 1. února 2005****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 2. února 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. února 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1947/2002 (Úř. věst. L 299, 1.11.2002, s. 17).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 1. února 2005 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	116,0
	204	78,7
	212	152,0
	999	115,6
0707 00 05	052	154,7
	999	154,7
0709 90 70	052	203,3
	204	244,8
	624	56,7
	999	168,3
0805 10 20	052	46,2
	204	48,3
	212	47,9
	220	49,5
	421	38,1
	448	35,4
	624	44,6
0805 20 10	999	44,3
	052	49,1
	204	60,6
	624	73,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	999	61,0
	052	61,2
	204	87,5
	400	78,4
	464	138,7
	624	67,4
	662	36,0
0805 50 10	999	78,2
	052	60,0
0808 10 80	999	60,0
	052	104,3
	400	91,0
	404	83,7
	720	52,8
0808 20 50	999	83,0
	388	78,8
	400	89,3
	528	79,2
	720	36,8
	999	71,0

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 2081/2003 (Úř. věst. L 313, 28.11.2003, s. 11). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 176/2005**ze dne 1. února 2005,****kterým se stanoví ceny producentů ve Společenství a dovozní ceny pro karafiáty a růže s ohledem na provádění režimu pro dovoz některých květin pocházejících z Izraele, Jordánska, Kypru, Maroka a západního břehu Jordánu a pásma Gazy**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 4088/87 ze dne 21. prosince 1987, kterým se stanoví podmínky pro uplatňování preferenčních celních sazeb na dovoz některých květin pocházejících z Izraele, Jordánska, Kypru, Maroka a západního břehu Jordánu a pásma Gazy⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

podle čl. 2 odst. 2 a článku 3 výše uvedeného nařízení (EHS) č. 4088/87 se ceny producentů ve Společenství a dovozní ceny pro jednokvěté karafiáty (Standard), vícekvěté karafiáty (Spray), velkokvěté růže a malokvěté růže stanoví vždy jednou za dva týdny. Podle článku 1 nařízení Komise (EHS) č. 700/88 ze dne 17. března 1988, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla pro režim dovozu některých květin pocházejících z Izraele,

Jordánska, Kypru, Maroka a západního břehu Jordánu a pásma Gazy do Společenství⁽²⁾, se tyto ceny stanoví pro období dvou po sobě následujících týdnů na základě vážených cen poskytnutých členskými státy. Tyto ceny je třeba stanovit co nejrychleji, aby mohla být určena výše příslušného cla. Proto je nezbytné, aby toto nařízení vstoupilo v platnost okamžitě,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Ceny producentů ve Společenství a dovozní ceny pro jednokvěté karafiáty (Standard), vícekvěté karafiáty (Spray), velkokvěté růže a malokvěté růže podle článku 1b nařízení Komise (EHS) č. 700/88 se pro období dvou po sobě následujících týdnů stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 2. února 2005.

Použije se od 2. do 15. února 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. února 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 382, 31.12.1987, s. 22. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1300/97 (Úř. věst. L 177, 5.7.1997, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 72, 18.3.1988, s. 16. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2062/97 (Úř. věst. L 289, 22.10.1997, s. 1).

PŘÍLOHA

Nářízení Komise (ES) ze dne 1. února 2005, kterým se stanoví ceny producentů ve Společenství a dovozní ceny pro karafiáty a růže s ohledem na provádění režimu pro dovoz některých květin pocházejících z Izraele, Jordánska, Kypru, Maroka a západního břehu Jordánu a pásma Gazy

(EUR/100 kusů)

Období: od 2. do 15. února 2005				
Cena producentů ve Společenství	Jednokvěté karafiáty (Standard)	Vícekvěté karafiáty (Spray)	Velkokvěté růže	Malokvěté růže
	16,75	12,41	41,05	17,27
Dovozní ceny ve Společenství	Jednokvěté karafiáty (Standard)	Vícekvěté karafiáty (Spray)	Velkokvěté růže	Malokvěté růže
Izrael	—	—	—	—
Maroko	—	—	—	—
Kypr	—	—	—	—
Jordánsko	—	—	—	—
západní břeh Jordánu a pásmo Gazy	—	—	—	—

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 22. listopadu 2004

o podpisu jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění Dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004 stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor

(2005/76/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

a pravomoci Komor, v období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 ve spojení s čl. 300 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(4) Je nezbytné, aby prodloužení vstoupilo v platnost co nejdříve, aby nebyl přerušen rybolov plavidly Společenství. Dohoda ve formě výměny dopisů by proto měla být podepsána s výhradou konečného uzavření Radou.

(5) Měl by být potvrzen způsob rozdělení rybolovných práv mezi členské státy podle prodlouženého protokolu,

(1) V souladu s Dohodou mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor⁽¹⁾ mají smluvní strany před uplynutím doby platnosti protokolu k dohodě zahájit jednání s cílem určit vzájemnou dohodu obsah protokolu pro následující období a případně jakékoli nezbytné změny nebo doplňky k příloze.

ROZHODLA TAKTO:

(2) Obě smluvní strany se dohodly na prodloužení platnosti stávajícího protokolu, který byl schválen nařízením (ES) č. 1439/2001⁽²⁾ na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004, dohodou ve formě výměny dopisů, dokud nebudou dokončena jednání o změnách protokolu.

(3) Na základě této výměny dopisů mají rybáři Společenství rybolovná práva ve vodách, které podléhají svrchovanosti

Článek 1

Podpis Dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004 stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor, se schvaluje jménem Společenství s výhradou rozhodnutí Rady o uzavření uvedené dohody ve formě výměny dopisů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 137, 2.6.1988, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 17.7.2001, s. 1.

Znění dohody ve formě výměny dopisů se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu ve formě výměny dopisů jménem Společenství s výhradou jejího uzavření.

Článek 3

Dohoda ve formě výměny dopisů se prozatímně provádí ve Společenství od 28. února 2004.

Článek 4

Rybolovná práva stanovená v článku 1 protokolu se rozdělují mezi členské státy takto:

- a) plavidla lovící tuňáka vlečnou sítí:
 - Španělsko: 18 plavidel
 - Francie: 21 plavidel
 - Itálie: 1 plavidlo;
- b) plavidla lovící na dlouhý vlasec s návazci:
 - Španělsko: 20 plavidel
 - Portugalsko: 5 plavidel.

Jestliže žádosti o licence těchto členských států nevyčerpají rybolovná práva stanovená protokolem, může vzít Komise v úvahu žádosti o licence ostatních členských států.

Článek 5

Členské státy, jejichž plavidla provádějí rybolov podle této dohody, oznámí Komisi množství odlovů z jednotlivých populací v rybolovné oblasti Komor v souladu s nařízením Komise (ES) č. 500/2001 ze dne 14. března 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 2847/93, pokud jde o kontrolu úlovků rybářských plavidel Společenství ve vodách třetích zemí a na volném moři⁽¹⁾.

V Bruselu dne 22. listopadu 2004.

Za Radu
předseda
C. VEERMAN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 73, 15.3.2001, s. 8.

DOHODA VE FORMĚ VÝMĚNY DOPISŮ

o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se na období od 28. února 2004 do 31. prosince 2004 stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor

A. Dopis Společenství

Vážený pane,

mám tu čest Vám potvrdit, že souhlasíme s tímto prozatímním režimem pro prodloužení platnosti nyní platného protokolu (od 28. února 2001 do 27. února 2004), kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor, dokud nebudou dokončena jednání o změnách, které se mají provést v protokolu k dohodě o rybolovu:

1. Od 28. února 2004 a do 31. prosince 2004 se nadále použije režim uplatňovaný v posledních třech letech. Finanční příspěvek Společenství v rámci dočasného režimu bude odpovídat časově poměrné částce podle článku 2 nyní platného protokolu, tedy 291 875 EUR. Tento finanční příspěvek bude vyplacen nejpozději 1. prosince 2004. Související podmínky platby částky stanovené v článku 3 protokolu se rovněž použijí.
2. V prozatímním období se budou licence na rybolov udělovat v mezích použitelných podle článku 1 nyní platného protokolu za licenční poplatek nebo zálohu, které odpovídají částkám stanoveným v bodě 1 přílohy protokolu.

Byl bych Vám vděčen, kdybyste mi mohl potvrdit obdržení tohoto dopisu a svůj souhlas s jeho obsahem.

Přijměte prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě.

Za Radu Evropské unie

B. Dopis vlády Komorského svazu

Vážený pane,

mám tu čest Vám potvrdit obdržení Vašeho dopisu z dnešního dne tohoto znění:

„mám tu čest potvrdit, že souhlasíme s tímto prozatímním režimem pro prodloužení platnosti nyní platného protokolu (od 28. února 2001 do 27. února 2004), kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Komorskou federativní islámskou republikou o rybolovu v oblasti Komor, dokud nebudou dokončena jednání o změnách, které se mají provést v protokolu k dohodě o rybolovu:

1. Od 28. února 2004 a do 31. prosince 2004 se nadále použije režim uplatňovaný v posledních třech letech. Finanční příspěvek Společenství v rámci dočasného režimu bude odpovídat časově poměrné částce podle článku 2 nyní platného protokolu, tedy 291 875 EUR. Tento finanční příspěvek bude vyplacen nejpozději 1. prosince 2004. Související podmínky platby částky stanovené v článku 3 protokolu se rovněž použijí.
2. V prozatímním období se budou licence na rybolov udělovat v mezích použitelných podle článku 1 nyní platného protokolu za licenční poplatek nebo zálohu, které odpovídají částkám stanoveným v bodě 1 přílohy protokolu.

Byl bych Vám vděčen, kdybyste mi mohl potvrdit obdržení tohoto dopisu a svůj souhlas s jeho obsahem.“

Mám tu čest Vám potvrdit, že obsah Vašeho dopisu je pro vládu Komorského svazu přijatelný a že Váš dopis spolu s tímto dopisem tvoří dohodu v souladu s Vaším návrhem.

Přijměte prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě.

Za vládu Komorského svazu

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 30. března 2004

o režimu podpory zavedeném Spojeným královstvím ve prospěch oprávněných společností Gibraltarů

(oznámeno pod číslem K(2004) 928)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2005/77/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na dohodu o Evropském hospodářském prostoru
a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

vzhledem k výzvě určené zúčastněným stranám k podání připomínek podle výše citovaných ustanovení⁽¹⁾ a s ohledem na jejich připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

společností v Gibraltarů. Spojené království odpovědělo dopisem ze dne 22. července 1999. Komise požádala dne 23. května 2000 o další informace a dne 28. června 2000 byla zaslána upomínka. Spojené království odpovědělo dne 3. července 2000. Dopisem ze dne 12. září 2000 předložilo Spojené království informaci o režimu daňově osvobozených společností (A/37430). Dne 19. října 2000 se konala schůzka s orgány Spojeného království a Gibraltarů za účelem projednání systémů zdanění offshore společností Gibraltarů, režimu oprávněných společností a režimu daňově osvobozených společností. Další informace v reakci na otázky vznesené při diskusi v průběhu této schůzky byly předloženy Spojeným královstvím dne 8. ledna 2001 (A/30254).

- (2) Dopisem ze dne 11. července 2001 (D/289757) Komise informovala Spojené království, že se s ohledem na režim oprávněných společností Gibraltarů rozhodla zahájit postup stanovený v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES. Po prodloužení lhůty o jeden měsíc odpovědělo Spojené království dopisem ze dne 21. září 2001 (A/37407).

- (3) Návrhem podaným u kanceláře Soudu prvního stupně Evropských společenství dne 7. září 2001, vláda Gibraltarů podala žalobu na zrušení rozhodnutí SG(2001) D/289755, kterým bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení o režimu oprávněných společností Gibraltarů; žaloba byla zaregistrována pod číslem T-207/01. Další

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 12. února 1999 (D/50716) požádala Komise Spojené království o poskytnutí informace o řadě daňových opatření, včetně režimu oprávněných

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 30.1.2002, s. 9.

podání učinila vláda Gibraltaru tentýž den. Týkalo se přijetí předběžných opatření s cílem pozastavit rozhodnutí SG(2001) D/289755 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení a nařídil Komisi, aby se zdržela zveřejnění tohoto rozhodnutí (věc T-207/01 R). Příkazem soudu ze dne 19. prosince 2001, předseda Soudu prvního stupně zamítl návrh na předběžná opatření⁽²⁾. Ve svém rozsudku ze dne 30. dubna 2002 Soud prvního stupně zamítl žádost o zrušení rozhodnutí⁽³⁾.

- (4) Dne 21. listopadu 2001 si Komise vyžádala informace o daňové sazbě použitelné na oprávněné společnosti. Protože Komise neobdržela odpověď, dne 21. března 2002 poslala formální upomínku (D/51275). Spojené království odpovědělo dne 10. dubna 2002 (A/32681). Další objasnění si Komise vyžádala dne 28. října 2002 (D/56088). Spojené království odpovědělo dne 11. listopadu 2002 (A/38454) a připojilo doplňující poznámky v dopise ze dne 13. prosince 2002 (A/39209).
- (5) Rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovacího řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropského Společenství* unie a vyzývalo zúčastněné strany k podání připomínek⁽⁴⁾. V dopisech ze dne 27. února 2002 (A/31518) a 28. února 2002 (A/31557) byly obdrženy připomínky od Charles A. Gomez & Co Barristers and Acting Solicitors a od vlády Gibraltaru. Tyto připomínky byly předány Spojenému království, které odpovědělo dopisem ze dne 25. dubna 2002 (A/33257).

II. POPIS OPATŘENÍ

- (6) Definici pojmu „oprávněných společností“ stanoví vládní vyhláška Gibraltaru o daních z příjmů (změna) (Income Tax (Amendment) Ordinance) ze dne 14. července 1983. Podrobná pravidla pro provádění režimu oprávněných společností byla přijata předpisy o daních z příjmů (oprávněné společnosti) (Income Tax (Qualifying companies) Rules) ze dne 22. září 1983; na souhrn těchto pravidel je v tomto rozhodnutí odkazováno jako na „právní předpisy o oprávněných společnostech“.
- (7) K získání statusu oprávněné společnosti musí společnost splnit, mimo jiné, následující podmínky:

— musí být registrována v Gibraltaru podle vládního nařízení o společnostech (Companies Ordinance),

— musí mít splacený základní kapitál ve výši 1 000 GBP (nebo ekvivalent v cizí měně),

— u vlády Gibraltaru musí složit 1 000 GBP jako záruku na zajištění budoucích daní,

— musí zaplatit poplatek ve výši 250 GBP za certifikát oprávněné společnosti,

— z podílu na společnosti nesmí plynout prospěch žádnému občanovi Gibraltaru nebo osobě s trvalým pobytem v Gibraltaru,

— nesmí vést žádný soupis akcií mimo Gibraltar a musí to mít zakázáno zakladatelskou smlouvou nebo stanovami společnosti,

— společnost nesmí bez předchozího souhlasu ředitele gibraltarského finančního centra obchodovat nebo podnikat v Gibraltaru, s občany Gibraltaru nebo s osobami s trvalým pobytem v Gibraltaru. Mohou však obchodovat s jinými daňově osvobozenými společnostmi nebo oprávněnými společnostmi.

- (8) Společnost, která splní výše uvedené podmínky, získá certifikát oprávněné společnosti. Certifikát platí 25 let po vydání.

- (9) Oprávněná společnost podléhá zdanění svých zisků sazbou, která je vždy nižší než běžná sazba daně právnických osob, která činí v současné době 35 %. Uplatňovaná sazba daně je sjednána mezi dotčenou společností a Finance Centre Division, odborem, který je součástí gibraltarského ministerstva obchodu, průmyslu a telekomunikací. Pro vedení těchto jednání neexistují žádná zákonná pravidla. Naprostá většina oprávněných společností platí sazbu daně ve výši mezi 2 % a 10 % a v poslední době gibraltarské orgány sledovaly politiku, která by zajistila, že všechny oprávněné společnosti platí sazbu daně mezi 2 % a 10 %. V rámci těchto parametrů je sazba daně stanovena s cílem zajistit konzistenci mezi všemi společnostmi, které vykonávají činnost v témže odvětví⁽⁵⁾. Sazby daně jsou tyto:

(2) Spojené věci T-195/01 R a T-207/01 R Gibraltar v. Komise R, Sb. rozh. 2001, s. II-3915.

(3) Spojené věci T-195/01 a T-207/01 Gibraltar v. Komise, Sb. rozh. 2002, s. II 2309.

(4) Viz poznámka pod čarou 1.

(5) Mimo toto rozpětí 2–10 % se dostalo přibližně dvanáct společností. Daňové sazby pro tyto společnosti byly vyjednány případ od případu. Pohybovaly se od 0,5 % do 1,5 % a od 21 % do 34 %. Neexistuje žádný vztah mezi uplatněnou daňovou sazbou a oblastí činnosti společnosti. Společnosti provozují činnost v různých odvětvích, včetně soukromých investičních holdingů, marketingu a prodeje rekreačních domů, offshore bankovníctví, opravy lodí a marketingových poradenských služeb.

Odvětví	Sazba daně
Soukromé investice	5 %
Finanční služby	5 %
Hazardní hry	5 %
Satelitní operace	2 %
Služby lodní dopravy včetně oprav a přestavby	2 %
Obecný obchod	5 %
Konzultační služby	5 %
Ostatní (např. filatelistické služby, služby komisionářů)	2–10 %

- (10) Další výhody vyplývající ze statusu oprávněné společnosti zahrnují:

- platby těm, kteří nemají trvalý pobyt v zemi (včetně ředitelů), a dividendy vyplácené akcionářům jsou předmětem srážky daně ze mzdy při téže předepsané sazbě, jako je tomu u společnosti,
- neexistuje žádný poplatek za převod akcií oprávněné společnosti.

- (11) Podle informace poskytnuté Spojeným královstvím by za okolností, kdy zamýšlená operace vyžaduje skutečnou přítomnost (tzv. „bricks and mortar“) na Gibraltar, společnost vyvíjející takovou činnost obvykle získala spíše status oprávněné společnosti nežli daňově osvobozené společnosti⁽⁶⁾. Oprávněné společnosti mají výhodu zejména v situacích, kdy dceřiná společnost potřebuje postoupit částky výnosů na zahraniční mateřskou společnost a požaduje se, aby podléhala dani v určité výši s cílem zamezit dvojímu zdanění v zemi, kde má mateřská společnost své sídlo (princip tzv. „home country“).

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ POSTUPU

- (12) Ve svém hodnocení informací předložených Spojeným královstvím v průběhu předběžného šetření došla Komise k názoru, že zproštění povinnosti platit plnou částku daně z právnických osob přineslo oprávněným společnostem výhodu. Domnívala se, že tato výhoda byla poskytnuta ze státních prostředků, ovlivnila obchod mezi členskými státy a byla výběrová. Komise se také domnívala, že se nepoužije žádná odchylka od obecného zákazu státní podpory, jak určují čl. 87 odst. 2 a čl. 87 odst. 3 Smlouvy. Z těchto důvodů měla Komise pochybnosti, pokud jde o slučitelnost opatření se společným trhem, a proto se rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení.

⁽⁶⁾ Daňově osvobozené společnosti neplatí daně ze zisku, namísto toho platí daně pevnou roční částkou ve výši 225–300 GBP.

IV. PŘIPOMÍNKY OD VLÁDY GIBRALTARU

- (13) Vláda Gibraltarů vznesla připomínky v rámci těchto čtyř bodů:

— právní předpisy o oprávněných společnostech nezakládají podporu ve smyslu článku 87 Smlouvy,

— pokud právní předpisy o oprávněných společnostech zakládají podporu, jedná se o podporu existující a nikoli novou, protiprávní podporu,

— pokud právní předpisy o oprávněných společnostech zakládají podporu, je tato podpora slučitelná se společným trhem v důsledku výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. b Smlouvy,

— pokud právní předpisy o oprávněných společnostech zakládají protiprávní a neslučitelnou podporu, byl by příkaz k navrácení podpory v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství.

- (14) Tyto připomínky lze shrnout takto.

Právní předpisy o oprávněných společnostech nezakládají podporu

- (15) Ustanovení čl. 87 odst. 1 Smlouvy nelze použít na daňové režimy, jako jsou právní předpisy o oprávněných společnostech, které jsou vytvořeny tak, aby se uplatňovaly v mezinárodních souvislostech. Zejména pokud připustíme, že status oprávněné společnosti je zaručen, pouze pokud takové společnosti neuskutečňují obchodní činnosti v rámci Gibraltar, neexistuje žádná výhoda ve formě osvobození od běžně použitelných daňových sazeb, neboť Gibraltar není oprávněn zaručit výhodu týkající se oblastí, jež podléhají jiným jurisdikcím.

- (16) Ačkoliv gibraltarská vláda uznává, že výhody zaručené režimem oprávněných společností jsou zcela izolovány od domácího trhu ve smyslu odstavce B kodexu chování pro zdaňování podniků⁽⁷⁾ přijatého usnesením Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě dne 1. prosince 1997, nejsou vyžadovány žádné státní prostředky. Opatření nijak finančně nezatěžuje rozpočet vlády Gibraltarů.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 2, 6.1.1998, s. 2.

- (17) Opatření není výběrové, neboť oprávněnou společností může založit kterákoliv fyzická nebo právnická osoba, bez ohledu na státní příslušnost nebo hospodářskou činnost. Vláda Gibraltaru uznává, že status oprávněné společnosti není dosažitelný pro společnosti, které obchodují v Gibraltaru, nebo pro společnosti, ve kterých mají podíly občané Gibraltaru nebo osoby s trvalým pobytem v Gibraltaru. Toto je ovšem nanejvýš aktem obrácené diskriminace, která neovlivňuje hospodářskou soutěž.
- (18) Na opatření se tak nevztahuje čl. 87 odst. 1 Smlouvy, neboť některé oprávněné společnosti jsou založeny jednotlivci z důvodu daňového plánování, držení aktiv nebo majetku, nebo pro správu svého vlastního majetku. Takové společnosti neobchodují, nevyrábí ani nesoutěží na trhu.
- (19) Gibraltar není součástí společného celního území Společenství a pro účely obchodování se zbožím se s ním jedná jako s třetí zemí. Článek 87 Smlouvy proto nelze použít na jakoukoliv podporu, která je chápána jako podpora poskytnutá podnikům, které se zabývají obchodováním se zbožím, neboť zboží vyráběné v Gibraltaru není volně v oběhu na společném trhu, ale je předmětem celních formalit. Obchod mezi členskými státy nemůže být za těchto okolností ovlivněn.
- (20) Zdůvodnění použité v rozhodnutí Komise 2000/394/ES ze dne 25. listopadu 1999 o podpoře firmám v Benátkách a Chioggii snížením příspěvků na sociální zabezpečení podle zákonů č. 30/1997 a 206/1995⁽⁸⁾, ze kterého vyplývá, že výhoda poskytnutá určitým firmám není státní podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, se použije na oprávněné společnosti vytvořené pro účely daňového plánování a na společnosti, které obchodují se zbožím.
- (21) Velký počet společností, které mají status oprávněné společnosti, by měl výhody z pravidla *de minimis* uplatňovaného v současné době.

Právní předpisy o oprávněných společnostech představují spíše existující podporu než protiprávní podporu

- (22) Právní předpisy o oprávněných společnostech se datují od roku 1983, tedy od doby, kdy bylo značně nejasné

Komisi, členským státům nebo hospodářským subjektům, zda a v jakém rozsahu se mají pravidla státní podpory systematicky používat na zdanění společností ve vnitrostátních právních předpisech. Existuje jen velmi málo příkladů, pokud vůbec nějaké, z doby před devadesátými léty o akci Komise ohledně státní podpory vůči obecným opatřením týkajícím se daně právnických osob. Právní předpisy byly vydány 10 let před liberalizací pohybu kapitálu a 15 let před vyjasněním koncepce státní podpory uskutečněným Komisí v Oznámení o uplatňování pravidel státní podpory na opatření týkající se přímého zdanění podniků⁽⁹⁾ (dále jen „oznámení“). Právní předpisy o oprávněných společnostech byly vytvořeny podle modelu právních předpisů o daňově osvobozených společnostech z roku 1967, které předchází přistoupení Gibraltaru k Evropské unii v roce 1973.

- (23) Vláda Spojeného království uvědomila o právních předpisech o oprávněných společnostech tzv. skupinu „Primarolo“ vytvořenou v souladu s odstavcem H Kodexu chování pro zdaňování podniků dokonce ještě před zveřejněním oznámení v roce 1998. V té době neexistovaly žádné známky toho, že by opatření označená jako škodlivá na základě Kodexu chování pro zdaňování podniků Komise pokládala za nová, neoznámená opatření podpory.
- (24) Oznámení obsahuje první obsažnou, třebaže ne vyčerpávající, definici „státní podpory fiskální povahy“. Toto je správná inovace a lze ji považovat spíše za politické prohlášení, pokud jde o budoucí akce Komise v této oblasti, než za „vyjasnění“ platných právních předpisů.
- (25) Ustanovení čl. 1 písm. b) podbod v) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽¹⁰⁾, stanoví, že opatření se mohou stát podporou následkem vývoje společného trhu a liberalizací určitých činností. Právní předpisy o oprávněných společnostech představují opatření, jak je uvedeno v příslušném ustanovení, které se stalo podporou pouze následně. Tím, že nezohledňuje právní předpisy o oprávněných společnostech jako existující podporu, Komise se zpětnou platností uplatňuje relativně očištěná kritéria o státní podpoře z roku 2001 na odlišnou právní a hospodářskou situaci, která převládala v roce 1983. V tomto ohledu nebyl irský systém daní právnických osob původně klasifikován jako podpora, ačkoliv se názor Komise následně změnil⁽¹¹⁾ a odrážel postupné upevňování disciplíny Společenství ohledně takových systémů daňových pobídek.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 395, 18.12.1998, s. 19.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 150, 23.6.2000, s. 50 – body odůvodnění 90, 91 a 93.

(26) Uplatněním správního uvážení při zacházení s právními předpisy o oprávněných společnostech jako s novou, protiprávní podporou, Komise porušila zásadu proporcionality. Takové zacházení má překvapivé hospodářské následky. Značná škoda, která bude způsobena, je nepřiměřená ve srovnání s jakýmkoliv zájmem Společenství, kterému se má napomoci zahájením řízení, pokud jde o protiprávní podporu, zejména s ohledem na velmi malou ekonomiku Gibraltarů a nutně nepatrný dopad sporných právních předpisů na hospodářskou soutěž a na mezinárodní obchod. Přístup Komise by byl spravedlivější, pokud by posuzovala právní předpisy o oprávněných společnostech buď podle Kodexu chování pro zdaňování podniků, podle článků 96 a 97 Smlouvy nebo podle postupu použitelného na existující podporu.

(27) Komise rovněž porušila zásadu právní jistoty a legitimního očekávání, když čekala 18 roků na to, aby vznesla námitky proti právním předpisům o oprávněných společnostech, a neprovedla svá šetření ohledně právních předpisů v rozumném čase. Shoda právních předpisů s právem Společenství nebyla nikdy před únorem 1999 Komisi zpochybňována. Analogicky s případem Defrenne⁽¹²⁾ tato dlouhotrvající nečinnost Komise způsobila legitimní očekávání na straně Gibraltarů.

(28) Šetření Komise by mělo podléhat promlčecí lhůtě. Podle článku 15 nařízení (ES) č. 659/1999 musí být tedy jakákoliv jednotlivá podpora poskytnutá v rámci režimu podpory 10 let předtím, než Komise podnikne opatření, považována za existující podporu. Při použití tohoto pravidla by Komise měla považovat právní předpisy o oprávněných společnostech za existující režim podpory. V každém případě Komise porušila zásadu legitimního očekávání a právní jistoty tím, že umožnila, aby uplynula značně dlouhá doba po zahájení šetření ohledně těchto právních předpisů. Předběžné šetření začalo dne 12. února 1999, avšak formální vyšetřovací řízení bylo zahájeno až dva a půl roku poté. Předběžné šetření bylo přerušováno dlouhými obdobími nečinnosti Komise. Jestliže Komise měla ještě nějaké pochybnosti v listopadu 2000, co se týče účelnosti zahájení řízení z důvodu státní podpory o škodlivých opatřeních, která zjistila pracovní skupina pro kodex chování, lze důvodně tvrdit, že by mělo být použito řízení pro existující podporu.

Slučitelnost podle čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy

(29) Ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy stanoví, že podpory, které mají napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu mohou být

považovány za slučitelné se společným trhem. Právní předpisy o oprávněných společnostech byly vydány rok před uzavřením Royal Navy Dockyard (oznámeno v roce 1981) a v době, kdy byla omezena britská vojenská přítomnost v Gibraltarů. Loděnice byla hlavním zaměstnavatelem a zdrojem příjmů, přičemž tvořila 25 % pracovních míst a 35 % hrubého domácího produktu (HDP). Uzavření loděnice způsobilo vážné poruchy v hospodářství Gibraltarů, včetně strukturálních změn a hospodářských obtíží s ohledem na nezaměstnanost, zvýšené sociální náklady a hromadný odchod kvalifikovaných pracovníků. Odpovědí na tyto vážné poruchy byly právní předpisy o oprávněných společnostech.

(30) Ačkoliv Komise a Soudní dvůr Evropských společenství vyložily čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy striktně v tom smyslu, že dotčené poruchy se musejí dotýkat celého hospodářství členského státu a ne pouze jednoho z jeho regionů nebo součástí jeho území⁽¹³⁾, existují důvody pro použití výjimky podle čl. 87 odst. 3 písm. b) na Gibraltar. Oproti regionu nebo území členského státu je Gibraltar v každém směru naprosto oddělen od Spojeného království, zejména v ústavním, politickém, legislativním, hospodářském, fiskálním a geografickém ohledu. Je to jediné území, na které se použije právo Společenství na základě čl. 299 odst. 4 Smlouvy. Ekonomiky Gibraltarů a Spojeného království jsou zcela odlišné a oddělené. Gibraltar nedostává žádnou finanční pomoc ze Spojeného království a získává svůj vlastní příjem, ze kterého uspokojuje své závazky ohledně výdajů. V důsledku toho poruchy, které ovlivňují jedno hospodářství, obecně neovlivňují druhé, jak je tomu v případě krize způsobené nemocí šílených krav (BSE), tedy poruchy, která ovlivnila hospodářství Spojeného království, avšak ne hospodářství Gibraltarů, a se kterou bylo nakládáno jako s výjimečnou událostí ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy.

Příkaz k navrácení podpory by byl v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství

(31) V podstatě podobné zdůvodnění toho, co bylo shrnuto v 22. až 28. bodu odůvodnění o otázce existující podpory, lze použít k argumentaci ve prospěch zásady legitimního očekávání v souvislosti s navrácením podpory. Tyto argumenty se významným způsobem týkají nejistoty ohledně rozsahu působnosti pravidel státní podpory, nového postupu Komise v případě opatření v oblasti daní právnických osob a významu oznámení jako politického prohlášení, doby trvání

⁽¹²⁾ Věc 43/75 Defrenne v. Sabena, Sb. rozh. 1976, s. 455, body 72, 73 a 74.

⁽¹³⁾ Spojené věci T-132/96 a T-143/96, Freistaat Sachsen & ostatní v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. II-3663, bod 167 a násl.

opatření, oznámení skupině Primarolo, vývoje společného trhu a liberalizace, proporcionality, dlouhodobé nečinnosti Komise a zpoždění v předběžném šetření. Takto vzniklá legitimní očekávání jsou překážkou pro příkaz k navrácení. Zejména tehdy, když jak vláda Gibraltaru, tak i příjemci podpory vždy jednali v dobré víře.

(32) Odstavec 26 rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení⁽¹⁴⁾, zahrnoval specifický požadavek pro připomínky týkající se možných legitimních očekávání, která by byla překážkou navrácení podpory. Ve svých obhajobách v případech T-207/01 a T-207/01 R Komise potvrdila svůj váhavý postoj ohledně možnosti přikázat navrácení podpory a zdůraznila neobvyklou povahu požadavku na zvláštní připomínky. Komise také uvedla, že nejistota, která by mohla existovat, a možnost, že existují opatření v „šedé zóně“ právní nejistoty, vyvolala nanejvýš legitimní očekávání a debatu o navrácení již vyplacené podpory. Ve svém příkazu ze dne 19. prosince 2001 poznamenal předseda Soudu prvního stupně, že tento neobvyklý požadavek by mohl přesvědčit společnost o tom, aby neopouštěly Gibraltar, a na první pohled musí značně zmírnit jakékoli obavy, které by mohli příjemci mít⁽¹⁵⁾. V souladu s tím Komise přivedla vládu Gibraltaru a příjemce k přesvědčení, že navrácení nebude nařízeno.

(33) Použití článku 87 Smlouvy na klasický „offshore“ systém je novinkou a stále činí koncepční obtíže z hlediska určení výhody, finanční zátěže pro stát a míry selektivity.

(34) V době zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise sama výjimečně nebyla schopna rozhodnout otázku existující podpory.

(35) Navrácení podpory by bylo v rozporu se zásadou proporcionality. Pokud existuje možnost volby mezi několika způsoby jednání, musí se podle práva Společenství dodržet nejméně nevýhodný. Způsobené nevýhody nesmí být nepřiměřené sledovaným cílům.

(36) Navrácení podpory poskytované po předchozích deset let by uložilo nepřiměřenou zátěž na gibraltarské orgány. Gibraltar je malé území s omezenými správními zdroji – v jakémkoliv roce je vyměřena daň pouze asi 2 000 společnostem. Navrácení podpory by mimo jiné znamenalo požadovat od oprávněných společností (včetně těch, které již nejsou aktivní) příslušné finanční

výkazy, posoudit daňovou povinnost pro každý rok, vydat daňové výměry, vyřizovat námitky a reakce na ně a stíhat neplacení splatných daní. Administrativní zátěž, omezené vyšetřovací pravomoci gibraltarského daňového odboru, nemožnost vysledovat společnosti, které ukončily činnost, a neexistence aktiv společností v Gibraltaru by paralyzovaly vládní činnost bez toho, že by bylo zaručeno dosažení uspokojivého navrácení.

(37) Navrácení by mělo nepřiměřený vliv na ekonomiku Gibraltaru a bylo by nepřiměřenou sankcí vzhledem k okolnostem, které vedly k přijetí právních předpisů o oprávněných společnostech, omezenému účinku na hospodářskou soutěž a obchod a malou velikost příjemců podpory. Finanční služby vytvářejí přibližně 30 % HDP Gibraltaru a počet pracovních míst přímo souvisejících s oprávněnými společnostmi se odhaduje na 1 400 (z celkového počtu přibližně 14 000 pracovních míst). Finanční odvětví má významný dopad na prakticky všechna odvětví ekonomiky. Příkaz navrátit podporu by vedl k likvidaci, konkursu nebo hromadnému odchodu oprávněných společností, destabilizaci odvětví finančních služeb a velké krizi, pokud jde o nezaměstnanost, což by postupně vedlo k politické, sociální a hospodářské nestabilitě.

(38) Velký počet oprávněných společností by nebyl daňovým systémem Gibraltaru dosažitelný, neboť jejich příjem není získáván, neukládá se ani nebyl přijat na Gibraltaru. V důsledku podmínek způsobilosti by příjemci podpory v mnoha případech neměli žádná aktiva v jurisdikci Gibraltaru. Další příjemce, kteří ukončili obchodování, by nebylo možno vysledovat.

(39) Velký počet příjemců by přijímal podporu v souladu s pravidlem *de minimis*.

V. PŘIPOMÍNKY SPOLEČNOSTI CHARLES A. GOMEZ & CO

(40) Připomínky společnosti Charles A. Gomez & Co lze shrnout takto.

(41) Právnícká profese Gibraltaru podstatně závisí na práci finančního centra, do kterého značně přispívají oprávněné společnosti. Kolem 130 advokátů zaměstnává několik set zaměstnanců a významně nepřímo přispívá k zaměstnanosti v Gibraltaru a ve Španělsku.

⁽¹⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

⁽¹⁵⁾ Spojené věci T-195/01 R a T-207/01, body 104 a 113.

- (42) Použití čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy nemůže být omezeno na oblasti, kde je již nízká životní úroveň nebo kde je již velká nezaměstnanost. Princip čl. 87 odst. 3 písm. a) se také musí použít v zájmu prevence nezaměstnanosti a chudoby. Když byly ustanoveny právní předpisy o oprávněných společnostech, Gibraltar ještě čelil 20 rokům hospodářských sankcí Španělska a bezprostředně hrozícímu uzavření Royal Navy Dockyard. V konfrontaci s volbou chudoby, nezaměstnanosti a emigrace Gibraltar našel alternativní zdroj prosperity založením Gibraltarského finančního centra, jemuž nejvíce přispívají právní předpisy o oprávněných společnostech. Zájem Evropy nemůže spočívat v přijetí chudoby a nezaměstnanosti odmítnutím použití čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy na tuto situaci, pokud jsou k dispozici schůdné alternativy. Na rozdíl od jiných velkých finančních center bylo finanční centrum Gibraltaru založeno z pouhé nutnosti. Tato nutnost, sebezbraha a povinnost zmírnit škody způsobené cizím zaviněním ospravedlňuje právní předpisy o oprávněných společnostech.
- (43) Od přistoupení v roce 1973 orgány Společenství selhaly v ochraně práv a zájmů občanů Unie bydlících v Gibraltaru. Navzdory rozsudku Soudního dvora EU nejsou občané Unie v Gibraltaru zastoupeni v Evropském parlamentu. Při neexistenci jakéhokoli zapojení do „Gibraltarského území EU“ se trvání Komise na oznámení obranných opatřeních Gibraltaru jeví jako nepřiměřené.

VI. PŘIPOMÍNKY SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

- (44) Spojené království omezilo své úvodní připomínky na otázku navrácení podpory a na regionální selektivitu a uvedlo další poznatky ve svých připomínkách k těm, které učinila vláda Gibraltaru. Lze je shrnout takto.

Navrácení podpory

- (45) Pokud je shledáno, že právní předpisy o oprávněných společnostech jsou protiprávní podporou neslučitelnou se společným trhem, existuje všeobecná zásada práva Společenství, zásada legitimního očekávání, která znemožňuje jakýkoliv příkaz navrátit podporu, která již byla vyplacena. Třebaže legitimní očekávání je výsledkem pouze výjimečných okolností, kdy by příjemce mohl legitimně očekávat, že podpora byla v souladu s právem⁽¹⁶⁾, takové okolnosti existují v tomto případě a bylo by nevhodné a v rozporu s právem, kdyby Komise nařídila navrácení podpory.

- (46) Tento postup podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy vyplývá z přijatého kodexu chování pro zdaňování podniků z roku 1997, ve kterém se Komise zavázala ke striktnímu uplatňování pravidel státní podpory na opatření, která se týkají přímého zdaňování podniků. Z tohoto prohlášení je zřejmé, že v minulosti nebyla pravidla státní podpory tak striktně uplatňována na finanční režimy typu, kterého se týká kodex chování pro zdaňování podniků.
- (47) Je vysoce nepravděpodobné, že v roce 1984 vláda Gibraltaru nebo vláda Spojeného království věnovala jakoukoli pozornost možnosti, že by dotčená pravidla porušovala povinnosti Spojeného království ohledně státních podpor. V té době bylo sice jasné, že vysoce specifickou nebo odvětvovou daňovou výhodou bylo možné považovat za státní podporu, přesto použití pravidel státní podpory na obecnější režimy daně právnických osob, jako například režim oprávněných společností, nebylo předmětem ani vážné akademické poznámky, ani vyjádření ze strany Komise. Bylo by nepřiměřené očekávat, že by prozíraví obchodníci vznesli otázky týkající se souladu opatření s pravidly státní podpory. Uskutečňovali podnikatelské plány a měnili své ekonomické pozice na základě právních předpisů o oprávněných společnostech a byli oprávněni předpokládat, že daňové výhody jsou v souladu s právem.
- (48) Bod 26 oznámení specificky zmiňuje okolnosti, kdy je se společnostmi, které nejsou rezidenty, zacházeno příznivěji než je tomu u společností, které jsou rezidenty. To bylo poprvé, kdy bylo Komisí uznáno rozdílné daňové zacházení se společnostmi, které jsou či nejsou rezidenty, jako akt výběru nebo „specifičnosti“, čímž lze uvést na scénu pravidla státní podpory. Právní předpisy o oprávněných společnostech existovaly po mnoho let předtím, aniž by narážely na kritiku nebo připomínky Komise.

Regionální specifika

- (49) Pouhá skutečnost, že režim oprávněných společností je znakem gibraltarských právních předpisů, který nemá žádné uplatnění ve zbytku Spojeného království, nemůže vyvolat prvek selektivity požadovaný čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Gibraltar má pro daňové účely jurisdikci oddělenou od zbytku Spojeného království, s autonomií ohledně daňových záležitostí. Není to ten případ, kdy by jakákoliv odchylka mezi daňovými zákony použitelnými v Gibraltaru a zákony uplatňovanými ve zbytku Spojeného království automaticky vedle ke státní podpoře. Jediná jurisdikce v rámci členského státu s autonomií ohledně daňových záležitostí nemůže vést ke státní podpoře výhradně proto, že konkrétní aspekt daňového systému vede k nižšímu (nebo vyššímu) daňovému zatížení, než jaké se uplatňuje ve zbytku členského státu. Pokud je daňové opatření obecné v rámci příslušné daňové jurisdikce, nemůže spadat pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Odlišné rozhodnutí by zpochybnilo pravomoci přenesených a decentralizovaných správních orgánů v celém Společenství vybírat a měnit daně. To by představovalo vážný zásah do ústavního uspořádání členských států.

⁽¹⁶⁾ Věc 223/85, Rijn-Schelde-Verolme v. Komise, Sb. rozh. 1987, s. 4617.

Připomínky vlády Gibraltaru

- (50) Spojené království podporuje tvrzení vlády Gibraltaru, že s právními předpisy o oprávněných společnostech by se mělo nakládat jako s existující státní podporou v souladu s čl. 1 písm. b) bodem v nařízení (ES) č. 659/1999. V sedmdesátých a osmdesátých letech se všeobecně předpokládalo, že suverenity členských států ve fiskálních otázkách není omezována pravidly státní podpory, pokud se týká celých systémů daní právnických osob. Komise neučinila žádný pokus uplatnit pravidla státní podpory na daňový režim Gibraltaru, ani na ostatní daňové režimy v rámci Společenství, které nabízely výhodnější daňové zacházení s určitými třídami společností než s jinými. Bylo to jen po dohodě o úplné liberalizaci pohybu kapitálu a liberalizaci finančních služeb v osmdesátých letech a na začátku devadesátých let a následně o vytvoření jednotné měny v devadesátých letech, když se pozornost vážně zaměřila na omezující škodlivou hospodářskou soutěž vznikající z daňových režimů členských států. Použití ustanovení Smlouvy o státní podpoře k uskutečnění takové daňové politiky je jev, s nímž jsou zkušenosti pouze za poslední čtyři roky. Společný trh se vyvinul za poslední tři desetiletí a mnohé nástroje státní podpory v dnešní době by za státní podporu před třiceti, dvaceti nebo dokonce před deseti lety považovány nebyly.
- (51) Dokonce i v případě, že ve světle současného stavu práva Společenství má Komise pravdu v názoru na zavedení právních předpisů o oprávněných společnostech jako opatření státní podpory, které by vyžadovalo oznámení, pokud by bylo přijímáno v dnešní době, ani Komise ani Soudní dvůr by tyto právní předpisy nepovažovaly za státní podporu vyžadující oznámení v době, kdy byly přijaty. V roce 1984 ještě Španělsko nebylo členským státem a mnoho členských států si zachovalo zákony o bankovníctví a devizové kontroly, které bránily použití takových daňových výhod, jako výhody, které byly k dispozici v Gibraltaru. Zdaleka není jasné, zda opatření Gibraltaru byla schopna v té době narušovat hospodářskou soutěž a ovlivňovat obchodování mezi členskými státy.
- (52) Tehdy sama Komise určila za použití článku 95 Smlouvy (nyní článek 90) případy rozdílného daňového zacházení tam, kde to bylo možné, spíše než aby se spoléhala na pravidla státní podpory. Akademičtí komentátoři a odborníci na daňové právo v praxi nebyli toho názoru, že by principy státní podpory byly uplatňované na jiné případy než ty, kde byly nabídnuty specifické daňové úlevy jednotlivým společnostem nebo skupinám společností z důvodů průmyslové politiky. Argument, že taková opatření, jako jsou právní předpisy o oprávněných společnostech Gibraltaru, mohou být státní podporou, je udržitelný teprve po zveřejnění oznámení dne 10. prosince 1998.
- (53) V otázce navrácení podpory Spojené království podporuje zejména argumenty vlády Gibraltaru v tom, že závazek Komise systematicky uplatňovat pravidla státní podpory na opatření v oblasti přímého zdanění je nový a že by bylo nemožné navrátit jakoukoliv podporu.

Navrácení by kladlo na orgány Gibraltaru nepřiměřenou zátěž, mnoho oprávněných společností by v Gibraltaru nemělo povinnost k dani právnických osob, ve velkém množství případů by bylo nemožné posoudit a/nebo vymáhat zpět podporu a mnozí příjemci by obdrželi podporu podle pravidla *de minimis*.

VII. POSOUZENÍ PODPORY

- (54) Po zvážení připomínek orgánů Spojeného království, jakož i vlády Gibraltaru a společnosti Charles A. Gomez & Co, Komise trvá na svém postoji vyjádřeném v rozhodnutí ze dne 11. července 2001⁽¹⁷⁾, které je určeno orgánům Spojeného království a kterým se zahajuje řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy, že systém, který je předmětem šetření, představuje protiprávní provozní státní podporu, na niž se vztahuje čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

Existence podpory

- (55) Aby bylo možné opatření považovat za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, musí splnit tato čtyři kritéria.
- (56) Za prvé, opatření musí poskytnout příjemcům výhodu, která snižuje náklady, které běžně nesou během uskutečňování svých obchodů. Podle bodu 9 oznámení může být daňová výhoda poskytnuta prostřednictvím různých typů snížení zátěže společnosti, a zejména snížením výše daní. Režim oprávněných společností toto kritérium nepochybně splňuje. Namísto daně z příjmu podle standardní sazby daně právnických osob v Gibraltaru ve výši 35 %, mají oprávněné společnosti s orgány Gibraltaru sjednanou sazbu daně, jak je popsáno v 9. bodu odůvodnění výše.
- (57) Poznotek, že právní předpisy o oprávněných společnostech jsou daňovým režimem navržený k provozování v mezinárodním kontextu, není relevantní pro jejich kvalifikaci jako státní podpora. Ačkoliv Komise přijímá argument, že Gibraltar není příslušný poskytovat daňové výhody týkající se jiných jurisdikcí, skutečnost, že oprávněné společnosti vyjednávají své daňové sazby, jasně ukazuje, že získávají výnosy, které by v případě neexistence zvláštního zacházení podléhaly zdanění právnických osob ve standardní výši. Bez ohledu na druh činnosti, kterým se oprávněné společnosti mohou věnovat, je jejich status oprávněné společnosti zaručen, pokud jsou společnostmi registrovanými v Gibraltaru nebo jsou registrovanými provozovny zámořských společností. V důsledku toho oprávněné společnosti využívají speciálního a výhodnějšího daňového zacházení v Gibraltaru v porovnání s ostatními společnostmi registrovanými v Gibraltaru.

⁽¹⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

- (58) Za druhé, výhoda musí být poskytována státem nebo ze státních prostředků. Poskytnutí snížení daní, jako například takové, jaké je vyjednáno mezi oprávněnou společností a orgány Gibraltaru, znamená ztrátu daňových výnosů, která podle bodu 10 oznamuje odpovídá použití státních prostředků ve formě fiskálních výdajů.
- (59) Argument vlády Gibraltaru, že prostřednictvím úplné izolace („ring-fencing“) opatření nijak zjevně nezatěžují rozpočet, je třeba odmítnout. Komise má za to, že daňová výhoda se pro účely čl. 87 odst. 1 Smlouvy poskytuje ze státních prostředků, protože původ této výhody je v tom, že se členský stát vzdá výnosu daně, který by jinak obdržel⁽¹⁸⁾. Při neexistenci této zcela izolované daňové výhody by byly aktivity oprávněných společností, pokud by spadaly pod jurisdikci gibraltarských orgánů, předmětem plné sazby daně na území Gibraltaru. Tento rozdíl v sazbě daní představuje ušlé daňové výnosy.
- (60) Za třetí, opatření musí ovlivňovat hospodářskou soutěž a obchodování mezi členskými státy. Toto kritérium je splněno v rozsahu, v němž jsou oprávněné společnosti schopny, skutečně nebo potenciálně, obchodovat se společnostmi, které se nacházejí v jiných členských státech, nebo být aktivní na trzích třetích zemí, které jsou otevřené podnikům z jiných členských států. To je zejména tento případ, neboť oprávněné společnosti nemohou za normálních okolností obchodovat nebo provozovat podnikatelskou činnost v Gibraltaru, s občany Gibraltaru nebo s osobami s trvalým pobytem v Gibraltaru.
- (61) Dokonce i v případě, že některé oprávněné společnosti jsou založeny jednotlivci za účelem plánování daní a neobchodují, nevyrábí nebo nesoutěží na trhu, nejsou z těchto činností vyloučeny. Ovšem skutečnost, že oprávněné společnosti inklinují k tomu, aby byly na Gibraltaru skutečně přítomny, tzv. „bricks and mortar“, a dosahovaly zde příjmu, který je předmětem zdanění právnických osob, i když sníženou sazbou, naznačuje, že se ve skutečnosti věnují hospodářské činnosti. Toto potvrzuje široký rozsah odvětví, ve kterých jsou oprávněné společnosti aktivní (viz 9. bod odůvodnění výše).
- (62) Komise bere na vědomí, že Gibraltar netvoří součást společného celního území Společenství. To ovšem neovlivňuje použití státní podpory na takové podniky v Gibraltaru, které se věnují obchodování se zbožím. Takové podniky nejsou vyloučeny z obchodování s podniky v rámci společného celního území, ani nejsou vyloučeny z hospodářské soutěže na trzích třetích zemí, na kterých působí skutečně nebo potenciálně ostatní podniky Společenství. Proto je ovlivněn obchod a hospodářská soutěž v rozsahu, ve kterém daňová výhoda poskytovaná oprávněným společnostem věnujícím se obchodování se zbožím posiluje jejich postavení.
- (63) Paralely popsané v souvislosti se zdůvodněním Komise v rozhodnutí č. 2000/394/ES ohledně podpory firmám v Benátkách a Chioggii je třeba také odmítnout. Okolnosti těchto dvou případů se značně liší. Zejména závěr, že neexistoval žádný dopad na obchodování a následně to nezakládalo žádnou podporu třem určitým společnostem, byl mimo jiné založen na místní povaze poskytovaných služeb. Tyto úvahy nejsou zcela jasně použitelné na oprávněné společnosti, které, jak vláda Gibraltaru sama poukazuje, provozují činnost v mezinárodním kontextu.
- (64) Pravidlo *de minimis* nelze použít na ospravedlnění použití režimu oprávněných společností. Neexistuje žádný mechanismus, který by bránil poskytnutí podpory přesahující povolenou výši podle pravidla *de minimis*, ani opatření nevylučuje odvětví, kde se pravidlo *de minimis* nepoužije.
- (65) Závěrem budiž uvedeno, že opatření musí být specifické nebo výběrové v tom smyslu, že zvýhodňuje „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“. Příjemci využívající výhod opatření jsou gibraltarské společnosti, z jejichž akcí nemůže plynout prospěch žádnému občanu Gibraltaru nebo osobě s trvalým pobytem v Gibraltaru. Oprávněné společnosti navíc za normálních okolností nemohou obchodovat nebo provozovat podnikatelskou činnost v Gibraltaru s občanem Gibraltaru nebo osobou s trvalým pobytem v Gibraltaru. Opatření je proto výběrové do té míry, do jaké poskytuje privilegované daňové zacházení společnostem, které nejsou vlastněny obyvateli Gibraltaru a které provádějí činnost v Gibraltaru nebo z Gibraltaru.
- (66) Připomínka, že opatření není výběrové proto, že jakákoliv osoba může založit oprávněnou společnost a že omezení týkající se dostupnosti statusu oprávněné společnosti je aktem obrácené diskriminace vůči osobám s trvalým pobytem v Gibraltaru neprokazuje, že opatření není výběrové. Při zkoumání opatření se musí provést srovnání s obecně použitelným systémem, v tomto případě se standardním režimem daně právnických osob v Gibraltaru. Režim oprávněných společností je nepochybně výjimkou z obecného systému.

⁽¹⁸⁾ Viz například věc C-156/98 Německo v. Komise, Sb. rozh. 2000, s. I-6857, bod 26.

(67) Komise bere na vědomí připomínky Spojeného království o regionální specifičnosti. Komise také bere na vědomí, že Spojené království se nepokusilo argumentovat, že režim oprávněných společností představuje obecné opatření v rámci daňové jurisdikce Gibraltar. Komise proto trvá na svém závěru, že opatření je ve své podstatě výběrové v rámci Gibraltar. Není proto nutné zkoumat v tomto případě otázku regionální selektivity, která je podrobně zhodnocena v rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2004 o gibraltarské vládní reformě daně právnických osob⁽¹⁹⁾.

Existující podpora nebo protiprávní podpora

(68) Tato otázka byla posuzována Soudem prvního stupně, který zamítl argumenty vlády Gibraltar vůči prozatímnímu posouzení Komise o protiprávní podpoře s ohledem na režim oprávněných společností⁽²⁰⁾. Bez ohledu na to, zda byly právní předpisy o oprávněných společnostech vytvořeny podle režimu daňově osvobozené společnosti z roku 1967, byly vydány v roce 1983, tedy po přistoupení Spojeného království ke Společenství. Nelze je tedy považovat za „existující podporu“ ve smyslu čl. 1 písm. b) bodu i) nařízení (ES) č. 659/1999. Soud prvního stupně sám rozhodl, že byly dostatečné důvody, aby Komise zahájila formální vyšetřovací řízení.

(69) Již v roce 1973 Evropský soudní dvůr výslovně potvrdil použitelnost pravidel státní podpory na fiskální opatření⁽²¹⁾. Dokonce i když bylo málo příkladů činnosti Komise vůči obecným opatřením týkajícím se daně právnických osob, neovlivní to existující nebo protiprávní povahu opatření podpory. V tomto případě nejsou právní předpisy o oprávněných společnostech obecným opatřením týkajícím se daně právnických osob, jsou však značně specifické v jejich oblasti působnosti. V každém případě použití ustanovení Smlouvy poprvé na určitou situaci nepředstavuje použití nového pravidla se zpětnou platností.

(70) Právní předpisy o oprávněných společnostech nebyly oznámeny Komisi v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Skutečnost, že byly dány na vědomí skupině Primarolo, nemůže být považována za formální oznámení Komisi podle pravidel státní podpory.

(71) Pokud jde o oznámení představující správní inovaci nebo politické prohlášení, Soud prvního stupně již potvrdil⁽²²⁾ že „nikde v oznámení Komise neuvádí žádnou změnu postupu ohledně svých rozhodnutí týkajících se posuzování daňových opatření ve světle článků 87 a 88 Smlouvy o ES“. Z toho proto vyplývá, že Spojené království se mylí, když prohlašuje, že opatření, jako např. režim oprávněných společností, mohla být klasifikována jako státní podpora teprve po zveřejnění oznámení.

(72) Před svým tvrzením, že právní předpisy o oprávněných společnostech se staly podporou až poté, kdy vstoupily v platnost v roce 1983 ve smyslu čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení (ES) č. 659/1999, vláda Gibraltar argumentovala s podporou Spojeného království, že opatření předcházelo liberalizaci pohybu kapitálu o 10 let. Ovšem tato obecná připomínka nebyla podpořena specifickými argumenty týkajícími se oprávněných společností, a proto nemůže *per se* prokázat, že opatření v roce 1983 nepředstavovalo podporu. Z právních předpisů samotných je zřejmé, že neexistovala žádná omezení hospodářských odvětví, ve kterých mohou oprávněné společnosti uskutečňovat činnost. V jakém rozsahu, pokud vůbec, ovlivnila nespecifikovaná omezení pohybu kapitálu v roce 1983 společnosti využívající daňové výhody poskytované opatřením, proto není patrné.

(73) I kdyby, jak tvrdí Spojené království, některé zákony o bankovníctví a devizové kontroly členských států tenkrát bránily použití takových offshore daňových výhod, existence daňových výhod by přesto posilovala postavení oprávněných společností na trzích, které nejsou předmětem takových omezení, ve srovnání s jejich konkurenty v ostatních členských státech. V tomto ohledu předkládala vláda Gibraltar v podstatě tytéž argumenty, které použila ve svých písemných vyjádřeních před Soudem prvního stupně. Soud zamítl tyto argumenty proti prozatímní klasifikaci právních předpisů o oprávněných společnostech Komisí a rozhodl, že takové „obecné argumenty nejsou právně způsobilé prokázat, že daňový systém z roku 1983 musí být vzhledem ke svým inherentní znakům klasifikován jako existující režim podpory“⁽²³⁾. Soud také odmítl paralelu s případem irské daně právnických osob⁽²⁴⁾ z důvodů, že skutkové a právní okolnosti byly dosti odlišné⁽²⁵⁾. Komise proto nevidí žádné důvody ke změně svého názoru.

⁽¹⁹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2004, dosud nezveřejněné.

⁽²⁰⁾ Viz spojené věci T-195/01 a T-207/01, body 117–131.

⁽²¹⁾ Věc 173/73, Itálie v. Komise, Sb. rozh. 1974, s. 709, bod 13.

⁽²²⁾ Spojené věci T-269/99, T-271/99 a T-272/99, Diputación Foral de Guipúzcoa & ostatní v. Komise, Sb. rozh. 2002, s. II-4217, bod 79.

⁽²³⁾ Viz spojené věci T-195/01 a T-207/01.

⁽²⁴⁾ Úř. věst. C 395, 18.12.1998, s. 14.

⁽²⁵⁾ Spojené věci T-195/01 a T-207/01, body 120 a 123.

- (74) Pokud jde o domnělá porušení zásady proporcionality, právní jistoty a legitimního očekávání, argumenty vlády Gibraltarů předpokládají takový rozsah správního uvážení, jaký Komisi chybí. V případě *Piaggio* ⁽²⁶⁾ vydal Soud rozhodnutí, že klasifikace sporného režimu jako existující podpory ze strany Komise nemůže být přijata z důvodů účelnosti, když tento režim nebyl oznámen v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Obdobně potvrdil Soud prvního stupně ⁽²⁷⁾, že klasifikace opatření jako nové nebo existující podpory musí být stanovena bez poukazu na dobu, která uplynula od doby, kdy bylo opatření vydáno, a nezávisle na jakémkoliv předchozím správním postupu, bez ohledu na jakékoliv domnělé hospodářské následky. Z těchto důvodů muselo být zamítnuto tvrzení předložené společností *Charles A. Gomez & Co* a Spojeným královstvím, že Komise jednala nepřiměřeně, když usoudila, že opatření vyžadovalo oznámení. Obdobně nestanoví promlčecí lhůta v článku 15 nařízení (ES) č. 659/1999 obecnou zásadu, podle které se protiprávní podpora přemění na existující podporu, avšak pouze vylučuje navrácení podpory zavedené více než 10 roků před prvním zásahem Komise.
- (75) Komise poukazuje na to, že postup podle článků 96 a 97 Smlouvy se týká rozdílů mezi obecnými předpisy členských států ⁽²⁸⁾. Na rozdíl od toho nejsou právní předpisy o oprávněných společnostech takovým obecným předpisem, jsou totiž výběrovým opatřením s úzce vymezenou oblastí působnosti, které nepochybně nespádá do rámce pravidel státní podpory. Komise také upozorňuje na to, že její činnost je zcela v souladu s odstavcem J kodexu chování pro zdaňování podniků.
- ### Slučitelnost
- (76) Protože režim oprávněných společností představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, musí se jeho slučitelnost se společným trhem posuzovat ve světle výjimek stanovených v čl. 87 odst. 2 a čl. 87 odst. 3.
- (77) Výjimky stanovené v čl. 87 odst. 2 Smlouvy, které se týkají podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům, podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo mimořádnými událostmi a podpory poskytované určitým oblastem Spolkové republiky Německo, se v tomto případě nepoužijí.
- (78) Zejména uzavření Naval Dockyard nelze považovat za mimořádnou událost ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy. Podle rozhodovací praxe Komise se tato výjimka použije pouze za okolností, kdy je mimořádná událost nepředvídatelná a mimo kontrolu orgánů členských států. Orgány Spojeného království oznámily uzavření loděnice v roce 1981, tedy tři roky před jejím uzavřením v roce 1984.
- (79) Výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. a) stanoví povolení podpory, která má napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností. Bod 3.5 pokynů Komise k vnitrostátní regionální podpoře ⁽²⁹⁾ stanoví metodiku, která se má použít ve vymezených oblastech, které se považují za způsobitelné pro požívání výhody z výjimky čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy. Tento postup využívá údaje z minulosti. Na rozdíl od tvrzení společnosti *Charles A. Gomez & Co* toto ustanovení nelze použít prospektivně a použije se pouze na oblasti, kde jsou splněny podmínky nízké životní úrovně nebo vysoké nezaměstnanosti. Takové oblasti jsou definovány na mapě regionální podpory Spojeného království ⁽³⁰⁾. Orgány Spojeného království nenavrhly Gibraltar jako podporovanou oblast a přistoupily na to, že Gibraltar na období 2000–2006 nemůže být poskytnuta žádná regionální podpora. Vzhledem k tomu, že Gibraltar není a nikdy nebyl takovou oblastí, čl. 87 odst. 3 písm. a) se nepoužije. V žádném případě nebylo argumentováno, že Gibraltar má hrubý domácí produkt na hlavu pod hranicí stanovenou v bodu 3.5 pokynů Komise k vnitrostátní regionální podpoře. Ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. a) nelze použít ke zmírnění nejistých a nekvantifikovatelných budoucích dopadů, kterým mohou zabránit nebo je mohou zmírnit vnitrostátní orgány při použití jiných politických nástrojů.
- (80) Režim oprávněných společností nelze posuzovat ani jako projekt společného evropského zájmu nebo jako nápravu vážné poruchy v hospodářství členského státu, jak se uvádí v čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy. Jak vláda Gibraltarů poznamenala, Komise a Soudní dvůr vykládají čl. 87 odst. 3 písm. b) striktně v tom smyslu, že vážná porucha musí ovlivnit celé hospodářství členského státu ⁽³¹⁾. Zmíněná porucha, uzavření Naval Dockyard, nenarušilo

⁽²⁶⁾ Věc C-295/97 *Piaggio v. Ifitalia & ostatní*, Sb. rozh. 1999, s. I-3735.

⁽²⁷⁾ Spojené věci T-195/01 a T-207/01, bod 121.

⁽²⁸⁾ Viz bod 6 oznámení.

⁽²⁹⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽³⁰⁾ Úř. věst. C 272, 23.9.2000, s. 43 a schvalovací dopis Komise č. SG(2000) D/106293 ze dne 17. srpna 2000.

⁽³¹⁾ Viz spojené věci T-132/96 a T-143/96, *Freistaat & ostatní v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. II-3663, body 166, 167 a 168.

celé hospodářství Spojeného království. Komise sice bere na vědomí argument vlády Gibraltarů, že je Gibraltar oddělen od Spojeného království v ústavním, politickém, legislativním, hospodářském, fiskálním a geografickém ohledu, toto však nemění nic na skutečnosti, že pro účely pravidel státní podpory tvoří Gibraltar součást Spojeného království, bez ohledu na specifický rozsah čl. 299 odst. 4 Smlouvy. V každém případě existují jiné oblasti Společenství, které jsou také charakterizovány proměnlivými druhy a stupni oddělení od členského státu, jehož jsou součástí. S žádnou z těchto oblastí se nezachází jako s členským státem podle svého vlastního práva pro účely čl. 87 odst. 3 písm. b). Paralely, které vláda Gibraltarů vztahuje na opatření přijatá jako reakci na krizi nemoci šílených krav (dále jen „BSE“) ve Spojeném království, nejsou relevantní. Krize BSE byla považována za mimořádnou událost a podle této opatření spadala do oblasti působnosti čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy. Neexistuje žádný požadavek, že na to, aby se použil čl. 87 odst. 2 písm. b), musí mimořádná událost ovlivnit celý dotčený členský stát.

(81) Předmětem režimu oprávněných společností není podpora určená na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jak ji stanoví čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy.

(82) Režim oprávněných společností je nakonec třeba zkoumat ve světle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, který stanoví povolení podpor, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo určitých hospodářských oblastí, pokud takové podpory nepříznivě neovlivňují podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Daňové výhody poskytované režimem oprávněných společností se netýkají investic, vytváření pracovních příležitostí ani specifických projektů. Jednoduše představují snížení poplatků, které by normálně měly dotčené podniky zaplatit v průběhu svých obchodních aktivit, a musí být tedy považovány za provozní státní podporu, jejíž výhody zaniknou, jakmile je podpora odňata. Podle stálé praxe Komise nemůže být taková podpora považována za usnadnění rozvoje určitých hospodářských činností nebo určitých hospodářských oblastí podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Provozní podpora podle bodů 4.15 a 4.16 pokynů Komise k vnitrostátní regionální podpoře může být poskytnuta pouze za mimořádných okolností nebo za zvláštních podmínek. Gibraltar navíc není zahrnut do mapy regionální podpory Spojeného království na období 2000 až 2006, jak byla schválena Komisí v rámci státní podpory č. N 265/00⁽³²⁾.

Navrácení

(83) Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že tam, kde je protiprávně poskytnutá státní podpora shledána za neslučitelnou se společným trhem, je přirozeným důsledkem takového zjištění, že příjemci musí podporu navrátit zpět⁽³³⁾. Navrácením podpory se pokud možno obnoví uvedením do původního stavu konkurenční postavení, které existovalo před poskytnutím podpory. Ustanovení čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 ovšem stanoví, že „Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství“.

(84) Argumenty vlády Gibraltarů směřující k tomu, že nejistotou ohledně rozsahu působnosti pravidel státní podpory a vzácností nebo novým postupem Komise proti daňovým opatřením, ať již jde o opatření týkající se offshore či nikoli, byla vytvořena legitimní očekávání, je třeba odmítnout. Pouze za mimořádných okolností může příjemce protiprávní podpory uniknout povinnosti splatit takovou podporu a je věcí vnitrostátních soudů samotných, aby posoudily okolnosti každého jednotlivého případu⁽³⁴⁾. Podobně nemohlo vytvořit legitimní očekávání zveřejnění oznámení, neboť nepředstavuje ani politické prohlášení Komise, ani, jak tvrdí Spojené království, zpřísnění uplatňování pravidel státní podpory⁽³⁵⁾. První použití pravidla Smlouvy na specifickou situaci nemůže vytvořit legitimní očekávání s ohledem na minulost. V každém případě hrálo, v rozporu s tvrzením Spojeného království, rozdílné daňové zacházení mezi společnostmi, které jsou rezidenty a které nejsou rezidenty důležitou úlohu v předchozích rozhodnutích Komise o státní podpoře⁽³⁶⁾.

(85) Oznámení právních předpisů o oprávněných společnostech skupině Primarolo, jež zdaleka nemohlo vytvořit legitimní očekávání, přivedlo opatření zcela jasně do oblasti působnosti závazku Komise zmíněného v odstavci J kodexu chování pro zdaňování podniků, aby zkoumala nebo přezkoumala existující daňové systémy členských států, a to se všemi důsledky, které přináší šetření ohledně státní podpory.

⁽³³⁾ Viz například věc C-169/95, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 1997, s. I-135, bod 47.

⁽³⁴⁾ Viz například věci C-5/89 Komise v. Německo (Sb. rozh. 1990, s. I-3437), T-67/94 Ladbroke Racing v. Komise (Sb. rozh. 1998, s. II-1), T-459/93 Siemens v. Komise (Sb. rozh. 1995, s. II-1675).

⁽³⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 23.

⁽³⁶⁾ Viz například rozhodnutí Komise 95/452/ES ze dne 12. dubna 1995 o státní podpoře ve formě daňových úlev podnikům provozujícím činnost v Centro di Servizi Finanziari ed Assicurativi di Trieste podle článku 3 italského zákona č. 19 ze dne 9. ledna 1991 (Úř. věst. L 264, 7.11.1995, s. 30, odstavec 10).

⁽³²⁾ Spojené věci T-132/96 a T-143/96.

- (86) Pokud jde o rozvoj společného trhu a liberalizaci pohybu kapitálu a finančních služeb, vláda Gibraltaru poskytla pouze obecné argumenty, které nejsou dostatečné k prokázání existence legitimních očekávání. Komise zejména upozorňuje na to, že nebylo podáno specifické zdůvodnění, jak rozvoj společného trhu vyvolal taková očekávání, ani nebyl uveden žádný argument týkající se dopadu specifických liberalizačních opatření. Navíc je zřejmé, že oblast působnosti právních předpisů o oprávněných společnostech je širší než ta odvětví, která by mohla být ovlivněna omezením pohybu kapitálu a finančních služeb.
- (87) Vláda Gibraltaru se na podporu svých argumentů odvolává na případ Defrenne v tom, že prodlení, jak před, tak i během šetření režimu oprávněných společností, vyvolala legitimní očekávání. Ovšem skutkové a právní okolnosti v případě Defrenne byly trochu odlišné. Zejména v tom, že svou dlouhotrvající nečinností podat žalobu pro porušení vůči určitým členským státům, navzdory svým vlastním šetřením dotčených porušení a opakovaným upozorněním, že podá žalobu, Komise vedla členské státy k upevnění jejich přesvědčení ohledně účinku článku 119 Smlouvy (nyní článek 141). Na rozdíl od toho nebyla pozornost Komise opakovaně upoutávána režimem oprávněných společností a bylo to pouze z důvodu přijetí kodexu chování pro zdaňování podniků, že Komise zahájila systematický přezkum daňových systémů členských států.
- (88) Domnělé prodlení v předběžném šetření obdobně nemůže vyvolat legitimní očekávání. Spojené království nespĺnilo lhůty stanovené v žádosti o informace, čímž k prodlení přispělo, pokud by zde vůbec nějaké prodlení bylo. Předběžné šetření je třeba také zasadit do širších souvislostí dalšího zkoumání Komise po přijetí kodexu chování pro zdaňování podniků, v jehož rámci Komise hledala informace od členských států o přibližně 50 daňových opatření. Režim oprávněných společností byl pouze jedním z těchto opatření. Komise nebyla během předběžného šetření nečinná, musela však postupovat ohledně oprávněných společností souběžně se svým předběžným šetřením jiných opatření.
- (89) Někjaký čas si vyžádalo prošetření právních předpisů o daňově osvobozených společnostech, podle kterých byl podle tvrzení vlády Gibraltaru režim oprávněných společností vytvořen téměř „slovo za slovem“. V tomto případě vláda Gibraltaru sama odkázala na podání, které bylo uskutečněno o daňově osvobozených společnostech (například její dokument předložený Spojeným královstvím v dopise ze dne 12. září 2000) a ve kterém se hovoří o tom, že připomínky k daňově osvobozeným společnostem se obdobně použijí na oprávněné společnosti. Pokud si je Komise vědoma, orgány Spojeného království opakovaně vládu Gibraltaru informovaly ohledně průběhu šetření. Vláda Gibraltaru měla také možnost vyslovit se k šetření o svých daňových offshore režimech na setkání dne 19. října 2000 a v jakékoliv fázi měla možnost si vyžádat informace o jeho průběhu, termínech a pravděpodobném výsledku.
- (90) Může být pravda, že existovaly některé pochybnosti ohledně účelnosti zahájení řízení o státní podpoře v případě určitých daňových opatření, neboť se ještě nedostavil pokrok v postupném odstranění škodlivých opatření. Toto se ovšem částečně týká těch existujících podpor, pro která by, pokud by byla v souladu s kodexem chování pro zdaňování podniků odstraněna, šetření státní podpory již neměla dále smysl. Komise rovněž zastávala názor, že v zájmu rovného zacházení by bylo lepší spíše zahájit řízení o řadě opatření týkajících se širokého rozsahu členských států současně, než postupovat po částech.
- (91) Pokud jde o tvrzení, že by měla existovat promlčecí lhůta, tato lhůta ve skutečnosti existuje a je určena článkem 15 nařízení (ES) č. 659/1999. Vylučuje navrácení podpory, která byla poskytnuta více než 10 let před prvním zásahem Komise, v tomto případě 10 let před dopisem Komise ze dne 12. února 1999.
- (92) Komise bere na vědomí připomínky vlády Gibraltaru o významu specifické výzvy Komise k podání připomínek ohledně navrácení podpory. Zatímco výzva nepochybně vyjadřuje nejistotu Komise ohledně otázky navrácení, sloužila také jako výslovný signál pro příjemce, že v případě, že opatření je shledáno protiprávní a neslučitelné s podporou, navrácení zůstává jednoznačnou možností a je v podstatě logickým následkem. Zatímco předseda Soudu prvního stupně poznamenal, že tato „neobvyklá výzva musí na první pohled do značné míry oslabit jakákoliv znepokojení, která by mohli příjemci podpory mít“, nevyvodil závěr, že by taková znepokojení byla rozptýlena⁽³⁷⁾. Pokud by tak učinil, Komise by se dostala do absurdní situace, kdy by nepříznivé následky z hledání názorů na způsob jednání předem vylučovaly bezprostřední způsob jednání samotného.
- (93) Podobně jakékoliv pochybnosti, které by Komise mohla veřejně vyjádřit o existující nebo protiprávní povaze podpory, by posloužily jako poukaz na to, že zjištění existence protiprávní podpory, se všemi jeho následky, by bylo zřejmě možné.

⁽³⁷⁾ Spojené věci T-195/01 R a T-207/01 Gibraltar v. Komise, bod 113.

- (94) Tvrzení, že příkaz k navrácení by porušil zásadu proporcionality musí být také odmítnuto. Soudní dvůr se konzistentně držel stanoviska⁽³⁸⁾, že navrácení protiprávně poskytnuté státní podpory s ohledem na obnovu předtím existující situace nelze v zásadě považovat za nepřiměřené.
- (95) Komise odmítla tvrzení, že příkaz k navrácení by znamenal nepřiměřenou správní zátěž pro orgány Gibraltaru. Podle Spojeného království existuje kolem 140 oprávněných společností. To představuje méně než 10 % společností, které jsou v daňovém systému v Gibraltaru každoročně posuzovány. Jestliže většina, pokud ne všechny, oprávněné společnosti platí nějaké daně z příjmů, třebaže ve snížené sazbě, a pokud takové společnosti mají snahu být v Gibraltaru skutečně přítomny („bricks and mortar“), Komise z toho vyvozuje, že tato správní zátěž by nebyla nadměrná. Pokud jde o připomínku, že vyšetřovací pravomoci daňového odboru Gibraltaru jsou omezené, Soudní dvůr rozhodl, že vnitrostátních ustanovení se nelze dovolávat takovým způsobem, který by činil navrácení nemožným⁽³⁹⁾.
- (96) Argumenty podobné argumentům uvedeným výše v 37. bodu zdůvodnění o následcích navrácení podpory pro hospodářství Gibraltaru byly použity vládou Gibraltaru při pokusu zabránit zveřejnění rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení⁽⁴⁰⁾. Neměly reálný podklad. Zdaleka není jisté, že by to byl v tomto případě skutečný výsledek příkazu k navrácení. Komise také poukazuje, že argumenty o dopadu navrácení podpory na hospodářství Gibraltaru by zahrnovaly jak oprávněné společnosti, tak i režimy daňově osvobozených společností. Ovšem vzhledem k tomu, že vláda Gibraltaru podala své připomínky, hrozba navrácení se omezila v tom rozsahu, že následně po zrušení rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení o státní podpoře⁽⁴¹⁾, jsou nyní původní právní předpisy o daňově osvobozených společnostech z roku 1967 prošetřovány jako režim existující podpory. V této věci nemůže být vzhledem k těmto právním předpisům vydán žádný příkaz k navrácení podpory a tudíž se zmenší dopad předpokládaný vládou Gibraltaru v rozsahu, který by měl reálný podklad. V žádném případě Komise nemůže připustit takové hypotetické úvahy, které by zabránily co možná největšímu uvedení konkurenčního prostředí do původního stavu, který existoval před zavedením protiprávní podpory.
- (97) Komise bere na vědomí připomínky vlády Gibraltaru, že některé oprávněné společnosti by nebyly pro daňový systém v Gibraltaru dosažitelné, aby jim mohla být daň vyměřena, že některé by neměly v rámci jurisdikce ke zdanění žádná aktiva, že některé by přestaly obchodovat a že některé by přijímaly podpory pod prahem *de minimis*. Takové úvahy ovšem nemohou samy o sobě předem bránit příkazu k navrácení. Nemohou ani také zbavit orgány členských států povinnosti učinit potřebné kroky k provedení příkazu k navrácení v plném rozsahu, neboť tyto kroky se stávají relevantními pouze v souvislosti se šetřením individuálního případu. V této spojitosti Komise připomíná, že výhody statusu oprávněné společnosti nejsou omezeny na podporu *de minimis*, že nejsou omezeny ani na podniky, které podléhají daňovému systému v Gibraltaru nebo které nemají žádná aktiva v dosahu jurisdikce vlády Gibraltaru.
- (98) Komise neuvádí, zda orgány Gibraltaru jednaly v dobré víře či nikoli. Z rozsudků Soudního dvora⁽⁴²⁾ ovšem vyplývá, že pokud se změny existující opatření podpory, aby se opatření stalo novou podporou v důsledku úprav nebo aby se úprava samotná stala novou podporou, musí změna rozšířit oblast působnosti opatření a/nebo zvýšit dostupnou výhodu.
- (99) V současném případě Komise připomíná rozsudek Soudu prvního stupně, že právní předpisy o daňově osvobozených společnostech Gibraltaru z roku 1967 musí být považovány za existující opatření podpory⁽⁴³⁾. Komise také připomíná, že právní předpisy o oprávněných společnostech byly konstruovány jako velmi blízké právním předpisům o daňově osvobozených společnostech. Podmínky způsobilosti jsou do značné míry shodné. Podstatné rozdíly se týkají určení roční splatné daně. Spíše než by platily velmi malou, pevnou roční daň, platí oprávněné společnosti daň procentem ze svých ročních zisků. Z toho tedy plyne, že oprávněné společnosti platí daň ze svých ročních zisků s vyšší sazbou než daňově osvobozené společnosti. Více restriktivní režim oprávněných společností lze proto považovat za režim s omezenou výhodou ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, ve srovnání s režimem daňově osvobozených společností. Komise také připomíná, že v případě nepravděpodobné události, že daň, která platí oprávněná společnost, by byla nižší než daň stanovená pevnou roční částkou a placené ekvivalentní daňově osvobozenou společností, by se rozdíl dostal pod práh *de minimis*. Právní předpisy stanoví pro oprávněnou společnost minimální daňovou sazbu 0 %, zatímco daňově osvobozené společnosti platí pevnou roční daň ve výši mezi 225 GBP a 300 GBP.
- ⁽³⁸⁾ Viz například spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92 Španělsko v. Komise. Sb. rozh. 1994, s. I-4103.
- ⁽³⁹⁾ Viz například věc C-24/95 Porýní Falc v. Alcan, Sb. rozh. 1997, s. I-1591.
- ⁽⁴⁰⁾ Spojené věci T-195/01 R a T-207/01 Gibraltar v. Komise, body 94–105.
- ⁽⁴¹⁾ Spojené věci T-195/01 a T-207/01, bod 115.
- ⁽⁴²⁾ Spojené věci T-195/01 a T-207/01, bod 111.
- ⁽⁴³⁾ Spojené věci T-195/01 a T-207/01, bod 113.

- (100) Soudní dvůr shodně rozhodl, že tam, kde by prozíravý obchodník mohl předvídat přijetí opatření Společenství, které by pravděpodobně ovlivnilo jeho zájmy, nemohl by se spoléhat na zásadu ochrany legitimního očekávání, pokud je opatření přijato⁽⁴⁴⁾. Z důvodu podobností mezi režimy daňově osvobozených společností a oprávněných společností je obtížné si představit, jak by prozíravý hospodářský subjekt mohl předpokládat, že by dva režimy byly předmětem rozdílných řízení o státní podpoře. Rozdíly mezi dvěma systémy, spíše než by vězely v jejich provedení, by odrážely postup gibraltarských orgánů požadovat po takových offshore společnostech s fyzickou přítomností v Gibraltar, aby platily daně, třebaže jen nízké. Je proto rozumné předpokládat, že prozíravý obchodník jednající v dobré víře by mohl legitimně věřit, že výběrem méně velkorysého režimu oprávněných společností spíše než zjevně zákonného (ve smyslu státní podpory existujícího) režimu daňově osvobozených společností, by rovněž vstoupil do režimu, jehož soulad s právem je nesporný. Podle toho Komise vyvodila, že příkaz pro vymáhání by za výjimečných okolností tohoto případu byl v rozporu s obecnou zásadou práva Společenství.

VIII. ZÁVĚR

- (101) Bylo zjištěno, že režim oprávněných společností Gibraltar představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy a že se nepoužije žádná z výjimek stanovených v čl. 87 odst. 2 nebo čl. 87 odst. 3. Bylo rovněž zjištěno, že Spojené království protiprávně uskutečňovalo dotčený systém, a sice v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Příjemci systému byli ovšem oprávněni mít legitimní očekávání o nepochybném souladu systému s právem. Navrácení podpory poskytnuté podle právních předpisů o oprávněných společnostech by proto nemělo být vyžadováno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Spojené království uskutečňovalo podle režimu oprávněných společností obsaženého ve vládní vyhlášce Gibraltar o daních z příjmů (změna) (Income Tax (Amendment) Ordinance) ze dne 14. července 1983 a v předpisech Gibraltar o daních z příjmů (oprávněné společnosti) (Income Tax (Qualifying Companies) Rules) ze dne 22. září 1983, je neslučitelná se společným trhem.

Článek 2

Spojené království odstraní systém uvedený v článku 1.

Článek 3

Spojené království informuje ve lhůtě dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí Komisi o opatřeních přijatých pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Spojenému království Velké Británie a Severního Irska.

V Bruselu dne 30. března 2004.

Za Komisi

Mario MONTI

člen Komise

⁽⁴⁴⁾ Viz například věc 265/85, Van den Bergh and Jurgens v. Komise, Sb. rozh. 1987, s. 1155, bod 44.

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 1. února 2005,****kterým se mění rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom****(2005/78/ES, Euratom)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 218 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 131 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 28 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Bezpečnostní systém Komise je založen na principech, které Rada stanovila v rozhodnutí Rady 2001/264/ES ze dne 19. března 2001, kterým se přijímají bezpečnostní předpisy Rady⁽¹⁾, s cílem zajistit v Unii hladký průběh rozhodovacího procesu.

(2) Ustanovení Komise o bezpečnosti jsou obsažena v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednacím řád⁽²⁾.

(3) Dodatek 1 k bezpečnostním předpisům, přiložený k uvedeným ustanovením, obsahuje srovnávací tabulku vnitrostátních bezpečnostních klasifikací.

(4) Dne 16. dubna 2003 podepsaly Česká republika, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovinsko a Slovensko smlouvu o přistoupení k Evropské unii⁽³⁾. Dodatek 1 k bezpečnostním předpisům by proto měl být změněn, aby se zohlednily uvedené státy.

(5) Dne 14. března 2003 podepsala Evropská unie s NATO dohodu⁽⁴⁾ o bezpečnosti informací. Proto je rovněž nezbytné, aby byl dodatek 1 k bezpečnostním předpisům v souladu s klasifikačními úrovněmi NATO.

(6) Francie a Nizozemsko změnily své právní předpisy týkající se klasifikace.

(7) V zájmu jasnosti by měl být dodatek 1 k bezpečnostním předpisům nahrazen.

(8) Současně by měla být opravena příloha rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom, aby se zajistilo, že budou čtyři pojmy pro klasifikaci používány jednotně ve všech jazykových verzích,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Dodatek 1 k bezpečnostním předpisům obsaženým v příloze rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Příloha rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom se opravuje tak, že se ve všech jazykových verzích čtyři pojmy pro klasifikaci nahrazují podle potřeby následujícími pojmy, které budou vždy psány velkými písmeny:

— „RESTREINT UE“,

— „CONFIDENTIEL UE“,

— „SECRET UE“,

— „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 101, 11.4.2001, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2004/194/ES (Úř. věst. L 63, 28.2.2004, s. 48).

⁽²⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 17.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 80, 27.3.2003, s. 36.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 1. února 2005.

Za Komisi
Siim KALLAS
místopředseda

PŘÍLOHA

„Dodatek 1

SROVNÁVACÍ TABULKA VNITROSTÁTNÍCH BEZPEČNOSTNÍCH KLASIFIKACÍ

Klasifikace EU	TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET	SECRET UE	CONFIDENTIEL UE	RESTREINT UE
Klasifikace WEU	FOCAL TOP SECRET	WEU SECRET	WEU CONFIDENTIAL	WEU RESTRICTED
Klasifikace Euratom e	EURATOP SECRET	EURATOP SECRET	EURATOP CONFIDENTIAL	EURATOP RESTRICTED
Klasifikace NATO	COSMIC TOP SECRET	NATO SECRET	NATO CONFIDENTIAL	NATO RESTRICTED
Belgie	Très Secret Zeer Geheim	Secret Geheim	Confidentiel Vertrouwelijk	Diffusion restreinte Beperkte Verspreiding
Česká republika	Prísne tajné	Tajné	Důvěrné	Vyhrazené
Dánsko	Yderst hemmeligt	Hemmeligt	Fortroligt	Til tjenestebrug
Německo	Streng geheim	Geheim	VS ⁽¹⁾ — Vertraulich	VS — Nur für den Dienstgebrauch
Estonsko	Täiesti salajane	Salajane	Konfidentsiaalne	Piiratud
Řecko	Ακρως Απόρρητο Abr: ΑΑΠ	Απόρρητο Abr: (ΑΠ)	Εμπιστευτικό Abr: (ΕΜ)	Περιορισμένης Χρήσης Abr: (ΠΧ)
Španělsko	Secreto	Reservado	Confidencial	Difusión Limitada
Francie	Très Secret Défense ⁽²⁾	Secret Défense	Confidentiel Défense	
Irsko	Top Secret	Secret	Confidential	Restricted
Itálie	Segretissimo	Segreto	Riservatissimo	Riservato
Kypr	Ακρως Απόρρητο	Απόρρητο	Εμπιστευτικό	Περιορισμένης Χρήσης
Lotyšsko	Sevišķi slepeni	Slepeni	Konfidenciāli	Dienesta vajadzībām
Litva	Visiškai slaptai	Slaptai	Konfidencialiai	Riboto naudojimo
Lucembursko	Très Secret	Secret	Confidentiel	Diffusion restreinte
Maďarsko	Szigorúan titkos !	Titkos !	Bizalmas !	Korlátozott terjesztésű !
Malta	L-Għola Segretezza	Sigriet	Kunfidenzjali	Ristrett
Nizozemsko	Stg ⁽³⁾ . Zeer Geheim	Stg. Geheim	Stg. Confidentieel	Departementaalvertrouwelijk
Rakousko	Streng Geheim	Geheim	Vertraulich	Eingeschränkt
Polsko	Ścisłe Tajne	Tajne	Poufne	Zastrzeżone
Portugalsko	Muito Secreto	Secreto	Confidencial	Reservado
Slovinsko	Strogo tajno	Tajno	Zaupno	SVN Interno
Slovensko	Prísne tajné	Tajné	Dôverné	Vyhrazené
Finsko	Erittäin salainen	Erittäin salainen	Salainen	Luottamuksellinen
Švédsko	Kvalificerat hemlig	Hemlig	Hemlig	Hemlig
Spojené království	Top Secret	Secret	Confidential	Restricted

⁽¹⁾ VS = Verschlusssache.⁽²⁾ Klasifikaci Très Secret Défense, která se týká všech prioritních vládních záležitostí, lze změnit pouze tehdy, schválí-li to předseda vlády.⁽³⁾ Stg = staatsgeheim.

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ES A ŠVÝCARSKA č. 1/2005**ze dne 1. února 2005,****kterým se nahrazuje tabulka III a IV b) protokolu č. 2****(2005/79/ES)**

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na dohodu mezi Evropským hospodářským společenstvím na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé podepsanou v Bruselu dne 22. července 1972, dále jen „dohoda“, ve znění dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací, kterou se mění dohoda, pokud jde o ustanovení použitelná pro zpracované zemědělské produkty, podepsané v Lucemburku dne 26. října 2004, a její protokol č. 2, a zejména na článek 7 uvedeného protokolu,

- (1) vzhledem k tomu, že za účelem provádění protokolu č. 2 dohody jsou interní referenční ceny pro smluvní strany pevně stanoveny smíšeným výborem;
- (2) vzhledem k tomu, že se na domácích trzích smluvních stran změnila skutečné ceny surovin, na něž se použijí opatření pro vyrovnání cen;
- (3) vzhledem k tomu, že je proto nezbytné odpovídajícím způsobem aktualizovat referenční ceny a částky uvedené v tabulkách III a IV b) protokolu č. 2;
- (4) vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí by mělo vstoupit v platnost dnem, kdy nabývá účinnosti prozatímní uplat-

nění pozměňující dohody podepsané 26. října 2004, tj. prvním dnem čtvrtého měsíce po datu podpisu, za předpokladu, že prováděcí opatření uvedená v čl. 5 odst. 4 protokolu č. 2 budou přijata ke stejnému datu,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Tabulka III a tabulka IV b) protokolu č. 2 se nahrazují tabulkami v příloze I a II tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 1. února 2005.

V Bruselu dne 1. února 2005.

*Za smíšený výbor
předseda*
Richard WRIGHT

PŘÍLOHA I

„TABULKA III

Domácí referenční ceny ES a švýcarské domácí referenční ceny

(CHF na 100 kg netto)

Zemědělské suroviny	Švýcarská domácí referenční cena	Domácí referenční cena ES	Rozdíl referenční ceny Švýcarska/ES
Pšenice obecná	58,34	16,10	42,24
Pšenice tvrdá	37,85	25,40	12,45
Žito	48,01	16,10	31,91
Ječmen	27,14	16,10	11,04
Kukuřice	31,79	16,10	15,69
Mouka z pšenice obecné	103,38	37,20	66,18
Plnotučné sušené mléko	590,00	395,00	195,00
Odstředěné sušené mléko	468,60	333,00	135,60
Máslo	917,00	468,00	449,00
Bílý cukr	—	—	0,00
Vejce ⁽¹⁾	255,00	205,50	49,50
Čerstvé brambory	42,00	21,00	21,00
Rostlinný tuk ⁽²⁾	390,00	160,00	230,00

⁽¹⁾ Odvozené z cen tekutých ptačích vajec, ne ve skořápce, násobené činitelem 0,85.⁽²⁾ Ceny rostlinných tuků (na pečení a pro potravinářský průmysl) o 100 % obsahu tuku.“

PŘÍLOHA II

„TABULKA IV

b) Základní částky zemědělských surovin zohledněné při výpočtech zemědělských složek:

(CHF na 100 kg netto)

Zemědělská surovina	Použitá základní částka po vstupu v platnost	Použitá základní částka tři roky po vstupu v platnost
Pšenice obecná	38,00	36,00
Pšenice tvrdá	11,00	10,00
Žito	29,00	27,00
Ječmen	10,00	9,00
Kukuřice	14,00	13,00
Mouka z pšenice obecné	57,00	54,00
Plnotučné sušené mléko	176,00	166,00
Odstředěné sušené mléko	122,00	115,00
Máslo	449,00 ⁽¹⁾	449,00 ⁽¹⁾
Bílý cukr	nula	nula
Vejce	36,00	36,00
Čerstvé brambory	19,00	18,00
Rostlinný tuk	207,00	196,00

⁽¹⁾ S přihlédnutím k výhodám plynoucím z podpory na máslo poskytované podle nařízení Komise (ES) č. 2571/97 ze dne 15. prosince 1997 není použita základní částka za máslo snižena ve srovnání s cenovým rozdílem v tabulce III.“

(Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii)

SPOLEČNÝ POSTOJ RADY 2005/80/SZBP

ze dne 31. ledna 2005,

kterým se prodlužuje a mění společný postoj 2004/133/SZBP o omezujících opatřeních vůči extremistům z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropské unie, a zejména na článek 15 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 10. února 2004 Rada přijala společný postoj 2004/133/SZBP o omezujících opatřeních vůči extremistům z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a o zrušení společného postoj 2001/542/SZBP⁽¹⁾.
- (2) Doba použitelnosti společného postoj 2004/133/SZBP je 12 měsíců.
- (3) Po přezkumu společného postoj 2004/133/SZBP se považuje za vhodné prodloužit jeho použitelnost o dalších 12 měsíců a doplnit seznam osob uvedený v jeho příloze,

PŘIJALA TENTO SPOLEČNÝ POSTOJ:

Článek 1

Použitelnost společného postoj 2004/133/SZBP se prodlužuje do 9. února 2006.

Článek 2

Příloha společného postoj 2004/133/SZBP se nahrazuje přílohou tohoto společného postoj.

Článek 3

Tento společný postoj nabývá účinku dnem přijetí.

Použije se ode dne 10. února 2005.

Článek 4

Tento společný postoj bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 31. ledna 2005.

Za Radu

J. ASSELBORN
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 39, 11.2.2004, s. 19.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Seznam osob podle článku 1

Jméno a příjmení	ADILI Gafur
Také znám jako	Valdet Vardari
Datum narození	5.1.1959
Místo narození/původu	Kicevo (Harandjell)
Jméno a příjmení	BAJRAMI Hamdi
Také znám jako	Breza
Datum narození	16.8.1981
Místo narození/původu	Brest (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)
Jméno a příjmení	BEQIRI Idajet
Také znám jako	
Datum narození	20.2.1951
Místo narození/původu	Mallakaster, Fier (Albania)
Jméno a příjmení	BUTKA Spiro
Také znám jako	Vigan Gradica
Datum narození	29.5.1949
Místo narození/původu	Kosovo
Jméno a příjmení	GEORGIEVSKI Goran
Také znám jako	Mujo
Datum narození	2.12.1969
Místo narození/původu	Kumanovo
Jméno a příjmení	HYSENI Xhemail
Také znám jako	Xhimi Shea
Datum narození	15.8.1958
Místo narození/původu	Lipkovo (Lojane)
Jméno a příjmení	JAKUPI Avdil
Také znám jako	Cakalla
Datum narození	20.4.1974
Místo narození/původu	Tanusevce
Jméno a příjmení	JAKUPI Lirim
Také znám jako	„Commander Nazi“
Datum narození	1.8.1979
Místo narození/původu	Bujanovac (Srbsko a Černá Hora)
Jméno a příjmení	KRASNIQI Agim
Také znám jako	
Datum narození	15.9.1979
Místo narození/původu	Kondovo (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)
Jméno a příjmení	LIMANI Fatmir
Také znám jako	
Datum narození	14.1.1973
Místo narození/původu	Kičevo (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)
Jméno a příjmení	MATOSHI Ruzhdi
Také znám jako	
Datum narození	6.3.1970
Místo narození/původu	Tetovo (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)

Jméno a příjmení	MISIMI Naser
Také znám jako	
Datum narození	8.1.1959
Místo narození/původu	Mala Rečica, Tetovo, (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)
Jméno a příjmení	MUSTAJAJ Taip
Také znám jako	Mustafai, Mustafi or Mustafa
Datum narození	23.1.1964
Místo narození/původu	Bačin Dol, Gostivar, (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)
Jméno a příjmení	REXHEPI Daut
Také znám jako	Leka
Datum narození	6.1.1966
Místo narození/původu	Poroj
Jméno a příjmení	RUSHITI Sait
Datum narození	7.7.1966
Místo narození/původu	Tetovo
Jméno a příjmení	SAMIU Izair
Také znám jako	Baci
Datum narození	23.7.1963
Místo narození/původu	Šemševo
Jméno a příjmení	STOJKOV Goran
Datum narození	25.2.1970
Místo narození/původu	Strumica
Jméno a příjmení	SUMA Emrush
Také znám jako	
Datum narození	27.5.1974
Místo narození/původu	Dirnce, Kosovo, Srbsko a Černá Hora
Jméno a příjmení	SULEJMANI Fadil
Datum narození	5.12.1940
Místo narození/původu	Tetovo (Bosovce)
Jméno a příjmení	SULEJMANI Gyner
Datum narození	3.3.1954
Místo narození/původu	Turkey
Jméno a příjmení	UKSHINI Sami
Také znám jako	„Commander Sokoli (Sokol)“
Datum narození	5.3.1963
Místo narození/původu	Djakovo, (Gjakova), Kosovo, Srbsko a Černá Hora“

ROZHODNUTÍ RADY 2005/81/SZBP**ze dne 31. ledna 2005****o prodloužení mandátu vedoucího/policejního komisaře Policejní mise Evropské unie (EUPM)
v Bosně a Hercegovině**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 23 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na společnou akci Rady 2002/210/SZBP ze dne 11. března 2002 o Policejní misi Evropské unie ⁽¹⁾ (EUPM), a zejména na článek 4 této společné akce,s ohledem na rozhodnutí Rady 2004/188/SZBP ze dne 23. února 2004 o jmenování vedoucího mise/policejního komisaře EUPM ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 23. února 2004 přijala Rada rozhodnutí 2004/188/SZBP o jmenování pana Bartholomewa Kevina Cartyho vedoucím mise/policejním komisařem EUPM od 1. března 2004 na dobu jednoho roku.
- (2) Použitelnost rozhodnutí 2004/188/SZBP končí dnem 1. března 2005.
- (3) Generální tajemník, vysoký představitel navrhl prodloužení mandátu pana Bartholomewa Kevina Cartyho jako vedoucího mise/policejního komisaře EUPM do 31. prosince 2005.

- (4) Mandát vedoucího mise/policejního komisaře EUPM by proto měl být prodloužen,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Mandát pana Bartholomewa Kevina Cartyho jako vedoucího mise/policejního komisaře EUPM se prodlužuje do 31. prosince 2005.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

Článek 3Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 31. ledna 2005.

Za Radu
J. ASSELBORN
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 70, 13.3.2002, s. 1. Společná akce naposledy pozměněná společnou akcí 2003/188/SZBP (Úř. věst. L 73, 19.3.2003, s. 9).

⁽²⁾ Úř. věst. L 58, 26.2.2004, s. 27.

SPOLEČNÝ POSTOJ RADY 2005/82/SZBP**ze dne 31. ledna 2005,****kterým se zrušují společné postoje 2002/401/SZBP k Nigérii, 2002/495/SZBP o Angole, 2002/830/SZBP ke Rwandě a 2003/319/SZBP o Lusacké dohodě o příměří a mírovém procesu v Konžské demokratické republice**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TENTO SPOLEČNÝ POSTOJ:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 15 této smlouvy,

Zrušují se společné postoje 2002/401/SZBP⁽¹⁾ k Nigérii, 2002/495/SZBP⁽²⁾ o Angole, 2002/830/SZBP⁽³⁾ ke Rwandě a 2003/319/SZBP⁽⁴⁾ o Lusacké dohodě o příměří a mírovém procesu v Konžské demokratické republice.

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 2

- (1) Rada přijala závěry týkající se politiky EU vůči Nigérii dne 17. května 2003, vůči Angole dne 13. října 2003, vůči Rwandě dne 8. prosince 2003 a vůči oblasti afrických Velkých jezer dne 14. června 2004. Tyto závěry stanovují širší politiku EU ve vztahu k těmto zemím a uvedené oblasti.

Tento společný postoj nabývá účinku dnem zveřejnění.

Článek 3

Tento společný postoj bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

- (2) V důsledku toho by společné postoje, které Rada vůči těmto zemím přijala a které nestanoví společné základní zásady mající delší platnost ani nejsou nezbytné jako právní základ pro provádění politiky EU, měly být zrušeny.

V Bruselu dne 31. ledna 2005.

Za Radu
předseda
J. ASSELBORN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 167, 26.6.2002, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. L 285, 23.10.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 115, 9.5.2003, s. 87.

ROZHODNUTÍ RADY 2005/83/SZBP**ze dne 31. ledna 2005,****kterým se provádí společný postoj 2004/293/SZBP, kterým se obnovují opatření na podporu účinného provádění mandátu Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na společný postoj 2004/293/SZBP⁽¹⁾ a zejména na článek 2 uvedeného společného postoje, ve spojení s čl. 23 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada přijala společným postojem 2004/293/SZBP opatření pro zabránění vstupu na území členských států nebo průjezdu přes ně osobám, které jsou zapojeny do činností, jež napomáhají osobám obviněným Mezinárodním soudním tribunálem pro bývalou Jugoslávii (ICTY) ze spáchání zločinů, které jsou dosud na svobodě, pokračovat v unikání spravedlnosti, nebo osobám jednajícím takovým způsobem, který by mohl bránit účinnému provádění mandátu ICTY.
- (2) Rada přijala dne 28. června 2004 rozhodnutí 2004/528/SZBP, kterým se změnil seznam obsažený v příloze společného postoje 2004/293/SZBP.
- (3) Podle doporučení úřadu vysokého představitele pro Bosnu a Hercegovinu by se měla uvedená opatření vztahovat i na další osoby.

- (4) Seznam v příloze společného postoje 2004/293/SZBP by proto měl být odpovídajícím způsobem změněn,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Seznam osob uvedený v příloze společného postoje 2004/293/SZBP se nahrazuje seznamem uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

Článek 3

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 31. ledna 2005.

Za Radu
J. ASSELBORN
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 65. Společný postoj naposledy pozměněný rozhodnutím 2004/528/SZBP (Úř. věst. L 233, 2.7.2004, s. 15).

PŘÍLOHA

Seznam osob podle článku 1

1. BAGIC, Zeljko
Rodiče: Josip
Datum/místo narození: 29.3.1960, Záhřeb
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.:
Přezdívky: Cicko
Adresa:
2. BILBIJA, Milorad
Rodiče: Svetko Bilbija
Datum/místo narození: 13.8.1956, Sanski Most
Cestovní pas č.: 3715730
Průkaz totožnosti č.: 03GCD9986
Osobní identifikační č.: 1308956163305
Přezdívky:
Adresa: Brace Pantica 7, Banja Luka
3. BJELICA, Milovan
Rodiče:
Datum/místo narození: 19.10.1958, Rogatica, Bosna a Hercegovina, SFRJ
Cestovní pas č.: 0000148 vydaný dne 26.7.1998 v Srpsko Sarajevo (neplatný)
Průkaz totožnosti č.: 03ETA0150
Osobní identifikační č.: 1910958130007
Přezdívky: Cicko
Adresa: CENTREK, společnost v Pale
4. CESIC, Ljubo
Rodiče: Jozo
Datum/místo narození: 20.2.1958 nebo 9.6.1966 (odkaz na dokument chorvatského ministerstva spravedlosti), Batin, Posusje, SFRJ
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.:
Přezdívky: Rojs
Adresa: V Poljanice 26, Dubrava, Záhřeb; rovněž Novacka 62c, Záhřeb
5. DILBER, Zeljko
Rodiče: Drago
Datum/místo narození: 2.2.1955, Travnik
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.: 185581
Osobní identifikační č.:
Přezdívky:
Adresa: 17 Stanka Vraza, Zadar
6. ECIM, Ljuban
Rodiče:
Datum/místo narození: 6.1.1964, Sviljanac, Bosna a Hercegovina, SFRJ.
Cestovní pas č.: 0144290 vydaný dne 21.11.1998 v Banja Luce (neplatný)
Průkaz totožnosti č.: 03GCE3530
Osobní identifikační č.: 0601964100083
Přezdívky:
Adresa: Ulice Stevana Mokranjca 26, Banja Luka, BaH

7. JOVICIC, Predrag

Rodiče: Desmir Jovicic

Datum/místo narození: 1.3.1963, Pale

Cestovní pas č.: 4363551

Průkaz totožnosti č.: 03DYA0852

Osobní identifikační č.: 0103963173133

Přezdívky:

Adresa: Milana Simovica 23, Pale, Pale-RS

8. KARADZIC, Aleksandar

Rodiče:

Datum/místo narození: 14.5.1973, Sarajevo Centar, Bosna a Hercegovina, SFRJ

Cestovní pas č.: 0036395. Pozbyl platnosti 12.10.1998

Průkaz totožnosti č.:

Osobní identifikační č.:

Přezdívky: Sasa

Adresa:

9. KARADZIC, Ljiljana (rodné příjmení: ZELEN)

Rodiče: Vojo a Anka

Datum/místo narození: 27.11.1945, Sarajevo Centar, Bosna a Hercegovina, SFRJ

Cestovní pas č.:

Průkaz totožnosti č.:

Osobní identifikační č.:

Přezdívky:

Adresa:

10. KESEROVIC, Dragomir

Rodiče: Slavko

Datum/místo narození: 8.6.1957, Piskavica/Banja Luka

Cestovní pas č.: 4191306

Průkaz totožnosti č.: 04GCH5156

Osobní identifikační č.: 0806957100028

Přezdívky:

Adresa:

11. KIJAC, Dragan

Rodiče:

Datum/místo narození: 6.10.1955, Sarajevo

Cestovní pas č.:

Průkaz totožnosti č.:

Osobní identifikační č.:

Přezdívky:

Adresa:

12. KOJIC, Radomir

Rodiče: Milanko a Zlatana

Datum/místo narození: 23.11.1950, Bijela Voda, okres Sokolac, Bosna a Hercegovina, SFRJ

Cestovní pas č.: 4742002 vydaný v roce 2002 v Sarajevu. Datum pozbytí platnosti: 2007.

Průkaz totožnosti č.: 03DYA1935. Vydáný dne 7. července 2003 v Sarajevu.

Osobní identifikační č.: 2311950173133

Přezdívky: Mineur nebo Ratko.

Adresa: 115 Trifka Grabeza, Pale nebo Hotel KRISTAL, Jahorina.

13. KOVAC, Tomislav
Rodiče: Vaso
Datum/místo narození: 4.12.1959, Sarajevo, Bosna a Hercegovina, SFRJ
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.: 0412959171315
Přezdívky: Tomo
Adresa: Bijela, Černá Hora, a Pale, Bosna a Hercegovina
14. KRASIC, Petar
Rodiče:
Datum/místo narození:
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.:
Přezdívky:
Adresa:
15. KUJUNDZIC, Pedrag
Rodiče: Vasilija
Datum/místo narození: 30.1.1961, Suho Pole, Doboj, Bosna a Hercegovina, SFRJ
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.: 03GFB1318
Osobní identifikační č.: 3001961120044
Přezdívka: Predo
Adresa: Doboj, Bosna a Hercegovina
16. LUKOVIC, Milorad Ulemek
Rodiče:
Datum/místo narození: 15.5.1968, Bělehrad, Srbsko, SFRJ
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.:
Přezdívky: Legija (v padělaném průkazu totožnosti jako IVANIC, Zeljko)
Adresa: na útěku
17. MAKSAN, Ante
Rodiče: Blaz
Datum/místo narození: 7.2.1967, Pakostane, blízko Zadaru
Cestovní pas č.: 1944207
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.:
Přezdívky: Djoni
Adresa: Proloska 15, Pakostane, Zadar
18. MALIS, Milomir
Rodiče: Dejan Malis
Datum/místo narození: 3.8.1966, Bjelice
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.: 0308966131572
Přezdívky:
Adresa: Vojvode Putnika, Foca/Srbinje

19. MANDIC, Momcilo

Rodiče:

Datum/místo narození: 1.5.1954, Kalinovik, Bosna a Hercegovina, SFRJ

Cestovní pas č.: 0121391 vydaný dne 12.5.1999 v Srpsko Sarajevo, Bosna a Hercegovina (neplatný)

Průkaz totožnosti č.:

Osobní identifikační č.: 0105954171511

Přezdívky: Momo

Adresa: GITROS Discotheque v Pale

20. MARIC, Milorad

Rodiče: Vinko Maric

Datum/místo narození: 9.9.1957, Visoko

Cestovní pas č.: 4587936

Průkaz totožnosti č.: 04GKB5268

Osobní identifikační č.: 0909957171778

Přezdívky:

Adresa: Vuka Karadzica 148, Zvornik

21. MICEVIC, Jelenko

Rodiče: Luka a Desanka, rodné příjmení: Simic

Datum/místo narození: 8.8.1947, Borci blízko Konjice, Bosna a Hercegovina, SFRY

Cestovní pas č.: 4166874

Průkaz totožnosti č.: 03BIA3452

Osobní identifikační č.: 0808947710266

Přezdívky: Filaret

Adresa: Klášter Milesevo, Srbsko a Černá Hora

22. NINKOVIC, Milan

Rodiče: Simo

Datum/místo narození: 15.6.1943, Doboj

Cestovní pas č.: 3944452

Průkaz totožnosti č.: 04GFE3783

Osobní identifikační č.: 1506943120018

Přezdívky:

Adresa:

23. OSTOJIC, Velibor

Rodiče: Jozo

Datum/místo narození: 8.8.1945, Celebici, Foca

Cestovní pas č.:

Průkaz totožnosti č.:

Osobní identifikační č.:

Přezdívky:

Adresa:

24. OSTOJIC, Zoran

Rodiče: Mico Ostojic

Datum/místo narození: 29.3.1961, Sarajevo

Cestovní pas č.:

Průkaz totožnosti č.: 04BSF6085

Osobní identifikační č.: 2903961172656

Přezdívky:

Adresa: Malta 25, Sarajevo

25. PAVLOVIC, Petko

Rodiče: Milovan Pavlovic
Datum/místo narození: 6.6.1957, Ratkovici
Cestovní pas č.: 4588517
Průkaz totožnosti č.: 03GKA9274
Osobní identifikační č.: 0606957183137
Přezdívky:
Adresa: Vuka Karadjica 148, Zvornik

26. PETRAC, Hrvoje

Rodiče:
Datum/místo narození: 25.8.1955, Slavonski Brod
Cestovní pas č.: chorvatský cestovní pas číslo 01190016
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.:
Přezdívky:
Adresa:

27. POPOVIC, Cedomir

Rodiče: Radomir Popovic
Datum/místo narození: 24.3.1950, Petrovici
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.: 04FAA3580
Osobní identifikační č.: 2403950151018
Přezdívky:
Adresa: Crnogorska 36, Bileca

28. PUHALO, Branislav

Rodiče: Djuro
Datum/místo narození: 30.8.1963, Foca
Cestovní pas č.:
Průkaz totožnosti č.:
Osobní identifikační č.: 3008963171929
Přezdívky:
Adresa:

29. RADOVIC, Nade

Rodiče: Milorad Radovic
Datum/místo narození: 26.1.1951, Foca
Cestovní pas č.: starý 0123256 (neplatný)
Průkaz totožnosti č.: 03GJA2918
Osobní identifikační č.: 2601951131548
Přezdívky:
Adresa: Stepe Stepanovica 12, Foca/Srbinje

30. RATIC, Branko

Rodiče:
Datum/místo narození: 26.11.1957, MIHALJEVCI SL. POZEGA, Bosna a Hercegovina, SFRJ
Cestovní pas č.: 0442022 vydaný dne 17.9.1999 v Banja Luce.
Průkaz totožnosti č.: 03GCA8959
Osobní identifikační č.: 2611957173132
Přezdívky:
Adresa: Ulica Krfska 42, Banja Luka, Bosna a Hercegovina

31. ROGULJIC, Slavko

Rodiče:

Datum/místo narození: 15.5.1952, SRPSKA CRNJA HETIN, Srbsko, SFRJ

Cestovní pas č.: Platný cestovní pas 3747158 vydaný dne 12.4.2002 v Banja Luce. Datum pozbytí platnosti: 12.4.2007. Neplatný cestovní pas 0020222 vydaný dne 25.8.1988 v Banja Luce. Datum pozbytí platnosti: 25.8.2003

Průkaz totožnosti č.: 04EFA1053

Osobní identifikační č.: 1505952103022

Přezdívky:

Adresa: 21 Vojvode Misica, Laktasi, Bosna a Hercegovina

32. SAROVIC, Mirko

Rodiče:

Datum/místo narození: 16.9.1956, Rusanovici-Rogatica

Cestovní pas č.: 4363471 vydaný v Srpsko Sarajevo, datum pozbytí platnosti: 8.10.2008

Průkaz totožnosti č.: 04PEA4585

Osobní identifikační č.: 1609956172657

Přezdívky:

Adresa: Bjelopoljska 42, 71216 Srpsko Sarajevo

33. SKOCAJIC, Mrksa

Rodiče: Dejan Skocajic

Datum/místo narození: 5.8.1953, Blagaj

Cestovní pas č.: 3681597

Průkaz totožnosti č.: 04GDB9950

Osobní identifikační č.: 0508953150038

Přezdívky:

Adresa: Trebinjskih Brigade, Trebinje

34. SPAJIC, Ratimir

Rodiče: Krsto

Datum/místo narození: 8.4.1957, Konjic

Cestovní pas č.: 3667966

Průkaz totožnosti č.: 04DYA7675

Osobní identifikační č.: 0804957172662

Přezdívky:

Adresa:

35. VRACAR, Milenko

Rodiče:

Datum/místo narození: 15.5.1956, Nisavici, Prijedor, Bosna a Hercegovina, SFRJ

Cestovní pas č.: Platný cestovní pas 3865548 vydaný dne 29.8.2002 v Banja Luce. Datum pozbytí platnosti: 29.8.2007. Neplatný cestovní pas 0280280 vydaný dne 4.12.1999 v Banja Luce (datum pozbytí platnosti: 4.12.2004) a 0062130 vydaný dne 16.9.1998 v Banja Luce.

Průkaz totožnosti č.: 03GCE6934

Osobní identifikační č.: 1505956160012

Přezdívky:

Adresa: 14 Save Ljuboje, Banja Luka, Bosna a Hercegovina.

36. ZOGOVIC, Milan

Rodiče: Jovan

Datum/místo narození: 7.10.1939, Dobrusa

Cestovní pas č.:

Průkaz totožnosti č.:

Osobní identifikační č.:

Přezdívky:

Adresa:

TISKOVÉ OPRAVY**Oprava nařízení Komise (ES) č. 103/2005 ze dne 21. ledna 2005 o zahájení stálého nabídkového řízení pro opětovný prodej neloupané rýže ze zásob řecké intervenční agentury na vnitřním trhu**

(Úřední věstník Evropské unie L 20 ze dne 22. ledna 2005)

Strana 5, článek 2, na konci třetího odstavce:

místo: „Tel. (30-10) 212 47 87 a 212 47 89

Fax: (30-10) 862 93 73.“

má být: „Tel. +30(210) 212 48 46 a +30(210) 212 47 88

Fax: +30(210) 212 47 91.“

Oprava nařízení Komise (ES) č. 165/2005 ze dne 31. ledna 2005, kterým se stanoví dovozní clo v odvětví obilovin použitelné od 1. února 2005

(Úřední věstník Evropské unie L 28 ze dne 1. února 2005)

Strana 16, příloha I, kód KN 1001 10 00, zboží „nízké kvality“, sloupec Dovozní clo EUR/t:

místo: „6,58“,

má být: „6,08“.
